

Výsledky voleb do Zastupitelstva Olomouckého kraje v Kojetíně

Ve dnech 2. a 3. října 2020 se v naší zemi již pošesté konaly volby do zastupitelstev krajů.

V Kojetíně jsme volili své zástupce do Zastupitelstva Olomouckého kraje, účast byla 25,62 %.

Výsledky jsou následující:

1. ANO 2011	376 hlasů	30,69%
2. Piráti a STAN	174 hlasů	14,20%
3. SPD	155 hlasů	12,65%
4./5. ODS	145 hlasů	11,83%
4./5. Spojenci pro OL kraj (KDU-ČSL, TOP 09, Strana zelených, Pro OL)	145 hlasů	11,83%
6. ČSSD	78 hlasů	6,36%
7. KSČM	70 hlasů	5,71%
8. Trikolóra	44 hlasů	3,59%
9. DSZ – Za práva zvířat	12 hlasů	0,97%
10. Moravané	8 hlasů	0,65%
11. DSSS	7 hlasů	0,57%
12. Rozumní	5 hlasů	0,40%
13. Soukromníci a ODA	3 hlasy	0,24%
14. SPR – Republ. strana Čech, Moravy a Slezska	2 hlasy	0,16%
15. Koruna Česká	1 hlas	0,08%

Celostátní účast dosáhla 37,95 %.

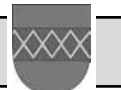
Koalici, která povede Olomoucký kraj v dalších čtyřech letech budou pravděpodobně tvořit Piráti a STAN spolu s ODS a Spojenci pro Olomoucký kraj.

Z občanů Kojetína, kteří v těchto volbách kandidovali, byl krajským zastupitelem zvolen Jiří Hübner, který kandidoval na 7. místě kandidátky ODS.

Jiří Šírek, foto: J. Bělka

Z jednání Rady Města Kojetína

Rada Města Kojetína se na své 41. schůzi konané dne 14. října 2020 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **souhlasila** se zveřejněním záměru prodeje částí pozemků: p. č. 1290/17 orná půda o výměře cca 300 m², p. č. 1332/3 ostatní plocha o výměře cca 200 m², p. č. 1332/2 trvalý travní porost o výměře cca 100 m², p. č. 5675/1 ostatní plocha o výměře cca 200 m², p. č. 1333/10 ostatní plocha o výměře cca 250 m², p. č. 1333/8 ostatní plocha o výměře cca 500 m², p. č. 6582/54 orná půda o výměře cca 90 m²,

p. č. 6582/53 orná půda o výměře cca 40 m², p. č. 5671/4 ostatní plocha o výměře cca 900 m², p. č. 5260/74 orná půda o výměře cca 250 m², ve vlastnictví Města Kojetína, vše v katastrálním území Kojetína a obci Kojetín, společnosti Accolade CZ 43, s. r. o., za kupní cenu ve výši 300 Kč/m² + DPH, a za podmínky úhrady veškerých nákladů s převodem spojených kupujícím,

- **stanovila** úřední dny Městského

úřadu Kojetín, v souladu s usnesením Vlády ČR ze dne 8. 10. 2020, na pondělí a středu od 9.00 do 11.00 a od 14.00 do 17.00 hodin,

- **svěřila** podle § 102 odst. 3 zák. č. 128/2000 Sb., zákona o obcích (obecní zřízení), pravomoc stanovit úřední hodiny městského úřadu v souladu s krizovými opatřeními vlády nebo mimořádnými opatřeními ministerstev tajemníkovi městského úřadu.

Rada Města Kojetína se na své 42. schůzi konané dne 21. října 2020 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** uzavření veřejnoprávní smlouvy mezi Městem Kojetín a Obcí Stříbrnice o zajišťování výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků v letech 2021–2025,

- **nesouhlasila** se zveřejněním záměru prodeje části pozemku p. č. 5756/1 ostatní plocha o výměře cca 30 m², ve vlastnictví Města Kojetína v katastrálním území Kojetína a obci Kojetín,

- **souhlasila** s bezúplatným převodem vlastnického práva k nemovitým věcem, pozemkové parcely č. 1140/86, ostatní plocha – ostatní komunikace o výměře 29 m², pozemkové parcely č. 1140/87, ostatní plocha – ostatní komunikace o výměře 31 m² a pozemkové parcely č. 1140/97, ostatní plocha – ostatní komunikace o výměře 298 m², v katastrálním území Kojetína a obci Kojetín, z vlastnictví České republiky – Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, jako „převodce“ do vlastnictví Města Kojetína, jako „nabyvatel“ a uzavřením Smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovitým věcem,

- **schválila** zveřejnění záměru pronájmu parkovacího místa č. 5 v garážovém stání domu na ulici Sladovní 1309, Kojetín, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši měsíčního nájemného min. 539 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho vozidla na parkovacím místě a min. 794 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na jednom parkovacím místě, motorové vozidlo nesmí mít instalováno

LPG nebo CNG, a v případě, že nájemce bytu, k němuž je parkovací místo přiřazeno, projeví zájem o pronájem tohoto parkovacího místa, bude nájemní smlouva k tomuto parkovacímu místu ukončena,

- **schválila** nové znění smlouvy o nájmu hrobového místa a smlouvy o nájmu urnového místa v kolumbáriu,

- **doporučila** Zastupitelstvu Města Kojetína schválit financováním investiční akce s názvem „Cyklostezka kolem Alberta“ z rozpočtu města Kojetína v roce 2021,

- **schválila** předložený plán zimní údržby a plán pohotovosti při zabezpečení zimní údržby na místních komunikacích v zimním období 2020/2021,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo na akci „Dobudování výjezdu ze sběrného dvora“ v Kojetíně, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 289 968 Kč bez DPH. Nabídková cena bude navýšena o příslušnou sazbu DPH platnou v době uzavření smlouvy,

- **vzala na vědomí** informaci starosty města o povodni v době od 14. do 19. října 2020, vyhlášeném III. stupni povodňové aktivity a činnosti povodňové komise v tomto období,

- **vzala na vědomí** informaci ředitelky Centra sociálních služeb Kojetín o aktuální situaci v příspěvkové organizaci a rozsahu poskytovaných služeb.

Informace pro veřejnost o prodloužení návštěvní doby na hřbitově v Kojetíně

Vážení občané, upozorňujeme vás, že k uctění památky zesnulých bude prodloužena otevírací doba na hřbitově v Kojetíně od úterka dne 27. října 2020 do neděle dne 8. listopadu 2020 do 20.00 hodin, kdy bude poté hřbitov uzamčen.

Žádáme občany, aby při návštěvě hřbitova dbali na dodržování USNESENÍ VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY ze dne 21. října 2020 č. 1078 o přijetí krizového opatření, jako je např. dodržování rozestupů a nošení roušek. Zároveň apelujeme na návštěvníky, aby z důvodu snížení rizika šíření nákazy, využili rozšířených otevíracích hodin a nenechávali návštěvu hřbitova pouze na dušičkový víkend.

Děkujeme za pochopení

Město Kojetín a společnost TECHNIS Kojetín spol. s r.o.

Oběti I. světové války z Kojetína (22)

Schön Antonín

narodil se v Kojetíně dne 31. března 1890 v ulici Šprloch číslo 65 (Palackého ulice) manželům Václavu Schönovi, kloboučníkovi v Kojetíně a Josefě, dceři Antonína Pivného, zedníka v Kojetíně. Měl další sourozence a to, bratra Josefa, narozeného dne 16. listopadu 1882, dalšího bratra Václava, který se narodil dne 8. března 1886 a sestru Františku narozenou dne 19. února 1888, která se dne 4. října 1910 provdala za Vincence Ryšavého do Jablonného nad Orlicí. Nejmladší dítě, Alois, narozený dne 3. června 1894, záhy, dne 14. června 1894, zemřel.

Antonín Schön nastoupil do války v první vlně odvedenců a jako četař byl zařazen k 54. Zeměbranec-kému pěšímu pluku do Olomouce (Landwehrinfanterieregiment Nr. 54 Olmütz), který již v měsíci srpnu bojoval na ruské frontě. Olomoucký pluk byl v roce 1914 podřízen 9. Pěší brigádě (I. Brig. Nr. 9), která byla součástí 5. Pěší divize (ID Nr. 5). Divize byla jednou z jednotek I. Sboru (I. Korps), který měl velení v 1. Armádě (1. Armee), určené pro boj v Rusku.

Rakousko-uherská 1. Armáda zahájila dne 22. října 1914 další postup na východ k řece Visle (pol. Wisła) s cílem dobytí města Iwangořod (pol. Dęblin). Na linii vesnic Puławy - Czarnolas - Policzna - Augustów narazila ve večerních hodinách na ruské jednotky. Ruské velení, zaskočeno rakouským postupem, okamžitě urychlilo přesun dalších jednotek, a to 4. a 9. Armády na západní břeh Visly a 23. října se na území mezi řekou Vislou a řekou Radomkou (pol. Radomka) rozhořely tuhé boje. Zatímco na levém křídle rakouské 1. Armády se situace zdála opravňovat jisté naděje na územní úspěch, pravé křídlo s 5. Pěší divizí, která

operovala na zhruba pětikilometrovém úseku, v jehož středu byla vesnice Policzna, se dostalo pod tlak ruských jednotek 9. Armády, přesněji 75. Gardové střelecké brigády. Rusové neustále překračovali řeku Vislu a tím posilovali obranu města Iwangořod. V dalších dvou dnech se ukázalo, že německá 9. Armáda bojující na severním okraji fronty nebude schopná zastavit ruský obchvat ze severu a bude nucena ustoupit. O výsledku bitvy u Iwangořodu bylo rozhodnuto a dne 26. října 1914 byl vydán rozkaz ke stažení rakouské 1. Armády se všemi jednotkami na jihozápad na linii měst Opatów - Kielce. Nadále však na celém bojovém prostoru probíhaly drobné lokální boje.

V těchto bojích, Antonín Schön, s největší pravděpodobností dne 2. listopadu 1914, poblíž vesnice Policzna (21,6259° v. d., 51,4500° s. š.), ve věku 24 let, padl. Podle plukovní knihy, byl svědkem jeho smrti František Židlík z Kojetína číslo 264 (býva-

lý statek Cukrovarské ekonomie na dnešním Tržním náměstí).

U této vesnice je vojenský hřbitov z Velké války, kde je pohřbeno 1200 rakousko-uherských vojáků a 150 vojáků polských legií. Ohrazený hřbitov (21,606773° v. d., 51,455278° s. š.) je umístěn na okraji lesa, necelých 1,5 kilometru na východ od centra vesnice na konci ulice Osiedlowa. Zde by mohl být pohřben i Antonín Schön.

Vídeň 23. října 1914. Oficiální oznámení: Zatímco včera v bitvě na jih od (města) Przemyśl rozhodlo hlavně naše těžké dělostřelectvo, nasazené proti nepřátelským základnám, dnes se na dolním Sanu rozvíjí divoká bitva, kde jsme na několika místech nechali nepříteli přejít na západní břeh, abychom byli schopni na něj zaútočit. Ruské síly, které přešly, jsou drženy blízko řeky. V Zarzecze jsme zajali přes 1 000 vojáků. Části naší armády se neočekávaně objevily před Iwangořodem, porazily dvě nepřátelské divize a zajaly 3600 Rusů, zajistily vlajku a patnáct kulometů.

Voráč Josef, Voráč

narodil se v Kojetíně dne 26. října 1883 v ulici Tovární (dnes Padlých hrdinů) číslo 137 manželům Františku Voráčovi, dělníkovi v Kojetíně, pocházejícího z obce Otínoves u Prostějova a Marianě, dceři Antonína Smažinky, podruha z Křenovic. Měl mladší sourozence, sestru Aloisii, narozenou dne 16. června

1885, bratra Františka, narozeného dne 21. prosince 1886, který však dne 9. ledna 1889 zemřel na tuberkulózu. Sestra Anastázie, narozená dne 13. října 1891, se provdala dne 24. června 1918 ve Vídni V., farnost sv. Josefa, za Jana Peštuku z Kojetína, který později bydlel s manželkou ve Tvorovské ulici číslo 549 a byl povoláním kopytář (strouhal kopyta hospodářských zvířat).

Dne 10. října 1909 se Josef Voráč oženil.

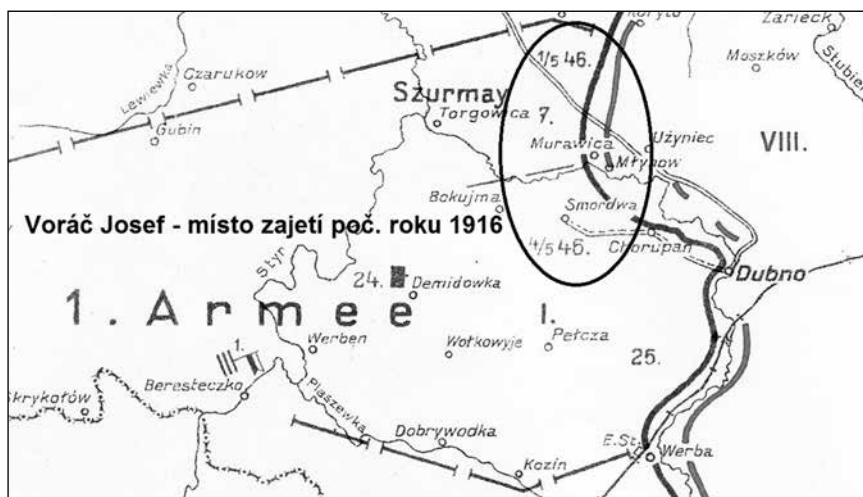
První zmínka o vojákovi Josefu Voráčovi je v Seznamu raněných a nemocných (Nachrichten) ze dne 6. února 1915, sv. 271, str. 53, kde je uvedeno, že pěšák 13. Zeměbranec-kého pěšího pluku, 4. Setnina, Olomouc (LIR Nr. 13, 4. Komp., Olmütz) je nemocen (*krank*) a léčí se ve Spolkovém ústavu pro rekonvalescenty

Oběti I. světové války z Kojetína (22)

(*VereinsRekonvHeim*) v Bad Tüffer. Městečko Tüffer (slov. Laško) bylo, a doposud je, lázeňským městečkem v Dolním Štýrsku ve východním Slovinsku. Leží na hlavním železničním tahu spojujícím hlavní město Lublaň s druhým největším městem Mariborem. Prameny mají teplotu mezi 32–73 °C a mají různé chemické složení a působí na revmatismus, srdeční a cévní onemocnění, plicní onemocnění a výrazně pomáhá při léčení poúrazových stavů.

Po vyléčení byl Josef Voráč opět poslán na frontu, kde je v Seznamu ztrát (Verlustliste), ze dne 27. dubna 1916, sv. 413, str. 54 již veden jako desátník (ResKorp.) ve svém pluku číslo 13, ale ve 14. Setnině (14. Komp.), avšak jako zajatý v Rusku (*kriegsgef., Rußland*).

Začátkem roku 1916 byl 13. Zeměbranecký pěší pluk součástí 92. Zeměbranecké pěší brigády (LIBrig. Nr. 92), která spadala pod 46. Zeměbraneckou pěší divizi (LID, ID Nr. 46). Divize byla součástí I. Sboru (I. Korps), který měl velení v 1. Armádě (1. Armee), působící na ruské frontě. Frontová pozice 1. Armády se v první polovině roku 1916 zásadně neměnila a její frontový úsek, v jehož středu bylo město Dubno (ukr. Dubno,

25,7585° v. d., 50,4033° s. š.), se rozprostíral zhruba 30 kilometrů na sever k vesnici Koryto (ukr. Koryntysya), poblíž dnešní obce Privitno (ukr. Pryvitne) a 25 kilometrů na jih, k vesnici Werba (ukr. Verba). Jednotky 46. a 7. Pěší divize držely úsek fronty severně od města Dubno. Av těchto místech, počátkem (leden, únor) roku 1916, došlo pravděpodobně k zajetí desátníka Josefa Voráče. V době pozicních bojů u města Dubno bylo od listopadu 1915 do června 1916 zajato ze 13. Pěšího pluku 31 vojáků, 25 padlo a 52 bylo zraněno.

Po zajetí byl Josef Voráč v průběhu

několika týdnů internován do zajateckého tábora v městě Carycin (dnes Volgograd, od roku 1925 do roku 1961 Stalingrad), ležícím na řece Volze (rus. Volga). Zajatecký tábor byl vybudovaný zhruba jeden kilometr na pravém břehu řeky, poblíž dnešní ulice Džeržinského (44,5858° v. d., 48,8047° s. š.). Dnes jsou na jeho místě postaveny obytné domy.

O datu jeho smrti existují dva údaje. V Záznamu vojáka je uvedeno, že zemřel dne 22. června 1917 a v Kartě vojáka je uvedeno, že zemřel na srdeční vadu dne 6. ledna 1918. Za jakých okolností zemřel a kam byl pohřben, není známo.

Zřídkaveselý Karel

narodil se dne 29. listopadu 1893 v Kojetíně v domě číslo 86 na rohu Žebračky (dnes Tyršova ulice a Sv. Čecha) u porodní pomocnice Antoníny Petrovské, svobodné matce Františky Zřídkaveselé, služebné, bydlící v ulici U dvora (dnes 6. května) číslo 602 dceři Karla Zřídkaveselého, slévače z Blanska a jeho manželky Františky, rozené Konečné, taktéž z Blanska. Kmotrem se mu při křtu 1. prosince 1893 stal hospodářský správce dvora (statku) Gustav Dittrich. Jaký byl jeho vztah k matce dítěte, není z dochovaných dokumentů známo, protože otec v matriční knize není uveden.

Karlova matka Františka se později

provádala a pod jménem Marküsch se usadila v městě Laa an der Thaya v Rakousku. O syna nejevila příliš velký zájem, protože o desetiletého Karla se od roku 1903 staral její bratr Antonín Zřídkaveselý, zaměstnanec továrny K. & R. Ježek žijící v Blansku se svou ženou Filomenou v Korunní ulici č. 410 (dnes Hybešově). Strýc a teta chlapce vychovali a dali do učení na zámečníka v blanenských železárnách. Profese zručného zámečníka předznamenala i jeho další osud a po vypuknutí Velké války narukoval při mobilizaci k válečnému námořnictvu „K. u. k. Kriegsmarine“ k 14. námořní rotě (*Seemarinekorps Nr. 14*) v Pule na Istrijském poloostrově, pod námořním evidenčním číslem 4 915. Rakouské námořnictvo mělo

po skončení mobilizace téměř 34 000 mužů, z nichž asi 19 500 z nich sloužilo na bojových plavidlech.

Námořník Karel Zřídkaveselý dosáhl v roce 1918 poddůstojnické hodnosti „*Elektroquartiermeister*“, což odpovídá ekvivalentu četaře elektrické služby, a stal se členem posádky nové rakouské ponorky S.M.U. 23 („*Seiner Majestät U-Boot Nr. 23*“ – ponorka Jeho Veličenstva č. 23, psáno taktéž SM U 23).

Jestliže námořnictvo představovalo elitu ozbrojených sil monarchie, pak ponorková zbraň byla elitou této elity. K nebezpečné službě na technicky velmi nedokonalých prvních ponorkách byli tehdy přijímáni jen vysoce odborně i fyzicky zdatní muži. Za nebezpečnou službu jim na druhé

Oběti I. světové války z Kojetína (22)

straně náležely vyšší žold a další služební požitky. Celou kariéru Karla Zřídka veselého nelze u rakousko-uherského námořnictva již podrobně zrekonstruovat, protože v 80. letech minulého století byla v pražském Vojenském historickém archivu zcela nesmyslně skartována evidence téměř pěti tisíc moravských a českých námořníků.

Karel byl však spolu s několika dalšími Moravany a Čechy zařazen do posádky haličského rodáka, poručíka řadové lodi Klemense von Bézarda (1877–1918), zkušeného ponorkového velitele, který na různých ponorkách sloužil již od roku 1911. Bézard převzal téměř dokončenou ponorku S.M.U. 23 v dubnu 1917 a se svou posádkou ihned zahájil intenzivní výcvik. Šlo o typ „Havmanden“, vlastní rakouské konstrukce firmy Whitehead AG Fiume, stavěný původně na export pro dánské námořnictvo.

Rakousko-Uhersko zařadilo z nouze, kvůli nedostatku jiných vhodných plavidel, po vypuknutí války do výzbroje celkem čtyři ponorky této již poměrně zastaralé třídy pod čísly S.M.U. 20–23. Stavba ponorky S.M.U. 23 byla zahájena v prosinci 1915 v námořním arzenálu v Pule a na vodu byla spuštěna v lednu 1917. Lodě vzniklé za války již nebyly příliš kvalitní. Roli zde hrál jak nedostatek kvalitních materiálů, tak i potřeba využívat k některým pracím válečných zajatců. Často tak docházelo k poruchám i drobným sabotážím. Snad i proto byla přes intenzivní snahu velitele i jeho posádky, poruchová ponorka definitivně převzata do služby až v listopadu téhož roku.

Takticko-technické parametry ponorky S.M.U. 23 – začátek stavby: 8. prosince 1915, spuštěna na vodu: 5. ledna 1917, převzata námořnictvem: 15. listopadu 1917, délka: 38,76 m, šířka: 3,64 m, ponor trupu při plavbě na hladině: 2,75 m, zaručená hloubka ponoru: 50 m, výtlak na hladině/pod hladinou: 173 t/210 t, pohonné ústrojí: jeden šestiválcový čtyřtákní dieselový motor MAN a jeden elektromotor, rychlost na hladině: dvanáct uzlů, rychlost pod vodou: devět uzlů, výkon motorů: 450 hp (dieselový motor), 160 hp (elektromotor), akční rádius: 1 700 námořních mil po hladině/71 mil pod

hladinou, výzbroj: dva torpédomety ráže 450 mm, jeden kanón Škoda L/26 ráže 66 mm a kulomet ráže 8 mm, posádka: 21 mužů včetně tří důstojníků.

V průběhu války napadalo rakouské válečné námořnictvo dohodové konvoje i válečná plavidla nepřítelů a opakovaně útočilo na uzávěru Otrantské úžiny, kterou se Britové, Francouzi a Italové snažili zablokovat rakouskou flotilu na Jadranu.

Rakouské ponorky úspěšně pronikaly přes ocelové sítě, minová pole a četná hlídková plavidla dohodových loďstev v úzkém, jen 76 km měřícím průlivu, mezi italským Otrantem, řeckým ostrovem Korfu a albánským pobřežím velmi často, a jejich posádky si vysloužily u svých protivníků a u spojeneckých německých námořníků značný respekt.

Na první bojovou plavbu vyplul velitel Bézard se svou ponorkou dne 28. listopadu 1917, avšak během ní nezaznamenal žádné výraznější úspěchy. Dne 23. prosince byla ponorka převelena do přístaviště v Boce Kotorské, odkud bylo mnohem snazší vyrazet do akcí proti dohodové uzávěře v Otrantské úžině než ze vzdálenější Puly.

V době známé vzpoury v námořnictvu v Boce Kotorské, která vypukla dne 1. února 1918, se však podle chorvatských pramenů ponorka S.M.U. 23 na své základně nezdržovala. Vzpoura zasáhla především velké hladinové jednotky, které stály dlouhé měsíce nečinně „na kotvách“ a do bojových akcí se zapojovaly jen sporadicky. Morálka jejich posádek tak byla mnohem náchylnější ke vzpouře, než tomu bylo na palubách ponorek a dalších menších lodí, kde námořníci čelili nepříteli, a tedy i hrozbě

smrti prakticky každý den.

Dne 20. února 1918 vyplouvá S.M.U. 23 na svou další bojovou misi. Klemens von Bézard opět směřuje do Otrantské úžiny, s cílem napadnout námořní přepravu nepřátel mezi italským a albánským pobřežím. V sedm hodin ráno dne 21. února 1918 spatří na obzoru italský parník Memfi vezoucí asi tisícovku vojáků na trase mezi italským městem Brindisi a albánským městem Valona (alb. Vlora, it. Valona). Rakouský velitel poté parník několik hodin sledoval a kolem 10. hodiny se rozhodl k torpédovému útoku v periskopové hloubce, přestože byl parník doprovázen třemi italskými torpédovými čluny.

Moře bylo tehdy velmi klidné, a tak velitel padesátimetrového člunu Airone, italský poručík Mario Zunino, zahlédl periskop ponorky v době, kdy se velitel Bézard pokoušel přiblížit k parníku na sebevražednou vzdálenost tři sta metrů. Periskop se podle pozdějšího svědectví italského poručíka ani nepohnul, což znamenalo, že se rakouský velitel soustředil jen na svůj cíl a blížícího se torpédového člunu si buď nevšiml, nebo všimnout nehodlal.

Poručík Zunino se proto původně rozhodl ponorku taranovat (taran je ostrý hrot vojenských lodí, určený na nárazy do nepřátelských lodí) než dokončit útok. Velitel Bézard byl ale přece jen rychlejší a nechal posádkou odpálit dvě torpéda. Na parníku Memfi však periskop trčící z vody spatřili také, a tak když se k němu začala torpéda blížit, provedl parník spěšně úhybný obrát a obě torpéda proplula neškodně kolem něj. Vzápětí však došlo, po odlehčení ponorky o vypálená torpéda, k vynoření věže

Oběti I. světové války z Kojetína (22)

ponorky nad hladinu. Přestože se ponorka rychle opět ponořila, zahájily italské torpédovky okamžitě znovu pronásledování. Člun Airone svrhl několik hlubinných bomb, ale ty pro příliš velkou nastavenou hloubku nemohly unikající ponorku ohrozit.

Italové se proto rozhodli využít ke zničení nepřítele původně britský protiminový a protiponorkový vynález, zvaný paravan - vlečný výbušný kluzák, podobný malému okřídlenému torpédu, který dokázal plout těsně pod hladinou. Úspěch se dostavil skoro okamžitě. Paravan ponorku zachytil a výbuch jeho 36kilogramové elektricky odpalované nálože inicioval druhotnou mohutnou explozi zbývajících torpéd uskladněných na její palubě.

Nad hladinu moře se zvedl obrovský vodní gejzír a zničená ponorka S.M.U. 23 klesla okamžitě ke dnu do několikasetmetrové hloubky na pozici 19,033° v. d., 40,433° s. š. Na hladině moře zůstala pouze ropná skvrna. Nikdo z její posádky, mezi níž patřil i 24letý Karel Zřídka veselý, neměl nejmenší šanci přežít.

Seznam jednadvaceti členů posádky přítomných na palubě S.M.U. 23 během poslední plavby. Z něj je zřejmé, že vojáci z Moravy a Čech obsazovali na ponorce především poddůstojnická místa a technické odbornosti.

Maschinenbetriebsleiter / hlavní strojník – Allighieri Terazzer, *Linienschiffsleutnant* / poručík řadové lodi – Bézard Klemens von, *Bootsmannsmaat Torpedoinstruktor* / bocman torpédista – Calábek Arnošt, *Quartiermeister Torpedoinstruktor* / četař torpédista – Doležal František, *Elektromaas* / loďmistr el. služby – Haselberger Karl, *Maschinenquartiermeister* / četař strojní služby – Hofer Hugo, *Elektroquartiermeister* / četař el. služby – Holík Antonín, *Maschinenmaat* / loďmistr strojní služby – Jackl Emil, *Elektrogast* / desátník el. služby – König Paul, *Elektromaas* / loďmistr el. služby – Kozlovský Rudolf, *Maschinengast* / desátník strojní služby – Lind Rudolf, *Linienschiffsleutnant* / poručík řadové lodi – Sachers Wal-

ter, *Bootsmannsmaat Telegraphist* / bocman telegrafista, Scheer Alois, *Maschinenquartiermeister* / četař strojní služby – Schönberg Ernst, *Matrose* / námořník – Schulde Franz, *Bootsmannsmaat Torpedoinstruktor* / bocman torpédista – Sokolič Werner, *Bootsmannsmaat Torpedoinstruktor* / bocman torpédista – Voltič Alois, *Fregattenleutnant* / fregatní poručík – Weisgruber Franz, *Maschinenmaat* / loďmistr strojní služby – Zager Milan, *Elektroquartiermeister* / četař el. služby – Zřídka veselý Karel, *Küchenmatrose* / námořník kuchař – Zusan Emil.

Pozn.: Ekvivalenty některých těchto hodnot v pozemní armádě jsou (přibližně) následující: poručík řadové lodi – kapitán, fregatní poručík – nadporučík, bocman – šikovatel, praporčík, loďmistr – rotnistr, námořník – voják nebo svobodník.

Velitel ponorky Klemens von Bézard byl dne 1. května 1918 posmrtně povýšen do hodnosti korvetního kapitána, odpovídající hodnosti majora.

Přístavní admirálát v Pule oznámil dne 31. května 1918 blanenskému okresnímu soudu, že Karel Zřídka veselý je nezvěstný a velmi pravděpodobně zahynul během plavby ponorky S.M.U. 23.

Na základě této zprávy vypracoval c. a k. státní notář Rudolf Vodička dne 19. června 1918 úmrtní zápis a bylo zahájeno pozůstalostní řízení.

Celé skromné dědictví zahrnující pouze svršky a hotovost 251 korun a osmnáct haléřů, mělo být předáno jako jedinému dědici jeho strýci Antonínu Zřídka veselému do Blanska, protože matka Františka Marküsch dědictví po svém synovi oficiálně převzít odmítla.

Nepřehledná politická situace na sklonku roku 1918 však způsobila, že k vypořádání tohoto dědictví prokazatelným způsobem nedošlo. Ještě v září roku 1919 se Okresní soud v Blansku na svůj písemný dotaz, jak byla věc vyřízena, od československého zástupce v Pule dozvídá, že pátrání po svrscích nezvěstného bylo bezvýsledné a ohledně finanční hotovosti byl čs. přidělcem při likvidaci kontaktován námořní odbor ministerstva války ve Vídni.

V listopadu 1919 pak sice soudu došla písemná informace, že mu byl v této věci zaslán výnos likvidační námořní sekce Ministerstva války ve Vídni, ale vlastní text výnosu již ve spise chybí. Není tak zcela vyloučeno ani to, že nárokový finanční obnos Antonínu Zřídka veselému nebyl nikdy vyplacen.

Přesto se Karlův strýc stává jedním z mnoha dárců, kteří v roce 1924 přispěli na vybudování důstojného pomníku padlým vojákům v Blansku. Na jeho černém mramoru je tak zlatým písmem mezi jedenaosmdesáti jmény napsáno i jméno kojetínského rodáka, který našel svůj neoznačený hrob v tmavých a hlubokých vodách Otrantské úžiny, mezi pobřežím Itálie a Albánie.

Živný František

narodil se dne 10. prosince 1897 v Kojetíně ve Ztracené ulici číslo 208 svobodné matce Františce Živné,

dceři Františka Živného, kojetínského předměstana, která se narodila dne 9. června 1871. V roce 1900 měla Františka Živná pět sourozenců a celkem v domě bydlelo devět osob. Do války

byl rolník František Živný odveden jako dvacetiletý v hodnosti vojína až v roce 1918. Byl svobodný a v té době bydlel ve vesnici Vlčí Doly, která je dnes součástí obce Věžky u Kroměříže.

Oběti I. světové války z Kojetína (22)

V březnu toho roku rozhodlo rakousko-uherské velení o ofenzívě ze stávající fronty na řece Piavě (it. Piave) a Tyrolsku směrem k Benátkám (it. Venezia), Veroně (it. Verona) a Milánu (it. Milan). Jednalo se o frontovou linii, začínající u švýcarských hranic, přes alpské horské průsmyky ke kopci Montello až k ústí řeky Piavy, tekoucí do Jaderského moře. Cílem útoku bylo zabránit italských severních území až po tok řeky Pád (it. Po).

Přestože byl František Živný příslušný k 25. Zeměbranceckému pěšímu pluku v Kroměříži (LIR Nr. 25, Kremser), jeho zařazení v době války bylo k 100. Pěšímu pluku, technickému oddílu v Těšíně (IR Nr. 100, Tech. Komp., Teschen). Pluk byl součástí 23. Pěší brigády (IBrig Nr. 25), a ta bylo podřízena 12. Pěší divizi (ID Nr. 12). Divize spadala pod XXIII. Sbor (XXIII. Korps), působící v rámci Sočské armády (Isonzo Armeo) na jižním úseku italské fronty.

Ofenzívy, naplánované na ranní hodiny dne 15. června 1918 (několikadenní bitva byla později pojmenována „La battaglia del Piave o del solstizio 15 - 23 giugno 1918“ – bitva o slunovratu), se František Živný se svou jednotkou zúčastnil v úseku mezi městy Fossalta di Piave a San Donà di Piave.

Jeho pluku v rámci 12. Pěší divize se podařilo po překročení řeky Piavy vybojovat předmostí západně od města San Donà di Piave a probojovat se dne 19. června 1918 až k vesnici Losson, vzdálené zhruba čtyři kilometry západně od města. Zde však vojáci narazili na silnou obranu italských jednotek, které po prolomení části frontového úseky začaly vojáky pluku ze severu obcházet, s cílem napadnout je ze zadu. Po zvážení situace a nemožnosti jakkoliv dále vojensky působit a ne-

nechat se zajmout, byli vojáci pluku nuceni pod tlakem italských vojáků v průběhu dne ustupovat k řece Piavě a zde zaujmout obranné postavení. Ve večerních hodinách, dne 20. června 1918 dostaly jednotky, které stále působily na těžce dobytých pozicích na pravém břehu řeky, rozkaz k návratu na její druhou stranu.

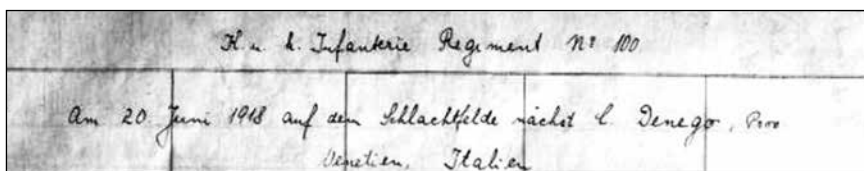
Řeka Piava však byla po oblevě stále rozvodněná a pontonové přechody a lávky byly zničeny či nepoužitelně poškozeny. Při riskantním přechodu rychle tekoucí řeky, řada vojáků utonutím zahynula. Mezi nimi byl i František Živný, který se dne 20. června 1918 ve věku 20 let, jak uvádí plukovní kniha, poblíž místa „C. Denego“, utopil při nuceném vstupu do řeky Piavy (*Ertrunken bei Forcierung der Piave It. Todesfalleingabe*). Vzhledem ke směru ústupu, se místo, kde František Živný zahynul, jmenovalo C. Gradenigo, které se nalézá ve vyznačené oblasti (12,523° v. d., 45,634° s. š.). Zřejmě došlo k chybnému prepisu či zkomození názvu místa. Svědky jeho utonutí byli vojáci Leopold Jazbec a Alois Skotnica. Jeho tělo se nenašlo (ani

se nehledalo) a hrozbou se mu tedy stala řeka Piava.

Ve stejné době a místě, jak uvádí plukovní matrika, zahynulo utonutím dalších pět vojáků. Je možné, že došlo k destrukci provizorního mostu nebo pontonu při jejich přechodu v nočních hodinách.

Pozn. Místo „C. Denego“ je uvedeno v plukovní knize 100. Pěšího pluku. Může jít o dům (statek) „C. Denego“ – Casa Denego“. Toto místo však není v mapách ani textu, kromě plukovní knihy, nikde uvedeno.

Vídeň, 22. června 1918. Oficiální hlášení – Boje na Piavě se včera zmírnily. Tam, kde Italové obnovili své útoky – stejně jako v jednotlivých částech (kopce) Montello a západně od (města) San Donà – byli vyhnáni s velkými ztrátami jako předtím. Nepřítel ztratil mezi 15. a 20. červnem prostřednictvím našich letadel a pozemní obranou 42 letadel. Ztratil také 4 balóny. Počet vězňů se zvýšil na 40 000. Mezi ně patří i někteří česko-slovenští legionáři, kteří byli okamžitě vystaveni právnímu zacházení stanovenému válečnými zákony.

Rozvodněná řeka Piava, kolem 20. června 1918

Piava z mostu nad městem Fossalta di Piave v dnešní době.

Alois Zlámal: Střešní okno a já

Život – třicet minut na ulici

Každý den mimo pondělí chodím pro obědy do malé restaurace Maďarská bašta. Před nějakým časem tam pracovala servírka, mladá paní, odhaduji, že jí mohlo být tak 19 až 22 let. Svým vzhledem a vizáží a také svým tichým a plachým chováním, budila dojem, že musí mít nějaké osobní, potažmo rodinné problémy.

Ještě když tam byla zaměstnaná, chodila za ní starší paní s chlapečkem v kočárku. Mysleli jsme si, že je to její dítě a hlídá jí ho maminka, babička toho malého.

Když jsem za nějaký čas šel s obědem, potkal jsem ji a způsobně pozdravil. Mladá paní zastavila a já se odvážil zahájit konverzaci nebo spíše chabý pokus o ni. Následovalo obligátní: "Jak se máte? Jak roste syn? Jste zdraví? atd."

Po její odpovědi jsem však nevěděl, jak se na sebe mám podívat a co mám vůbec říct. "Pane, to není můj syn. To je můj malý bratříček. Před

rokem nám zemřela maminka." Nezmohl jsem se na nic jiného, než dvě slova: "A Vy?" Odpovědí byl jen smutný pohled na malého chlapečka a laskavé pohazení po jeho hlavičce.

Ptám se: "Pane Bože, PROČ? Proč jiní nemohou mít děti? Proč jiní zahodí dítě do kontejneru? Proč je bijí? Proč děti hladoví? PROČ? Když vidím v televizi ty krásné, černé, smutné a hladové dětské oči, velké a žalující. Stydím se, že jsem. Ptám se tebe, který jsi všemohoucí, spravedlivý, vždyť jsou to tvé děti, které se ještě ani nemohly dopustit hříchu. Tu mladou paní jsem celý rok neviděl, chlapeček už asi chodí, zajímal by mě jejich další osud.

...A tak jsem šel dál tou svojí cestou. Známost, vyšlapanou, bylo mi nanic. Mé myšlenky – všechno je špatně. Zastavil jsem se jako každý den na poliklinice v automatu na kávu.

Stoupnu si venku, kelímek s kávou si postavím na zábradlí a dávám pozor, ať mi nespadne jako obvykle a pozoruji ruch na ulici přede mnou,

jestli neuvidím někoho známého. Chybí mi lidé.

Po chodníku jdou mladí manželé, za nimi cupitá malý chlapeček, v ruce drží nějakou hračku, kterou se snaží levou ručičkou strčit do pravé kapsičky, a to takovým způsobem, že se celým tělem otočil kolem svislé osy, jenže vlivem otáčení byla kapsička vždy zase dál. Bylo vidět a slyšet, že ho to rozciluje. Tento krátký výjev mi připadal tak legrační, že jsem se nahlas rozesmál.

A toto je ten život se všemi radostmi a starostmi. Kávu jsem nerozlil, kávu jsem pil jako lahodnou medovinu z vinice Páně, život je zase jů – jů. Tož moji milí, je mi zase dobře, dopsal jsem poslední řádky a je jedenáct hodin v noci. Moje Špula jde pro mě, že nemůže spát, když mě neslyší trochu, ale jen trochu silněji oddychovat.

A věřte, moji milí, nebo nevěřte, toto jsou krátké životní okamžiky dvou osamělých lidí. Vysvětlím – protože jsme v tom našem bytě pod střešinou jen dva, již jen. Dobrou noc!

Moderní zábava

Ať žije sport – moderní zábava?

Přes veškerou snahu si toho nevšímat a vytěsnit to z hlavy, vždy, když už si myslím, že je to za mnou, tak zjistím, když se v noci dívám na televizi (špatně totiž poslední dobou spím), že tomu tak není. Mám takový zvyk – přepínat neboli "lupat" z kanálu na kanál. Na jednom programu se objevily záběry z hokeje. Hrál se někde u nás hokej, spaní, které se o mě pokoušelo, mě hned přešlo. Byl to zápas dorostenek. Nevím, jestli se u nás hraje nějaká soutěž. Na obrazovce se objevilo pár záběrů ladně bruslících hokejistů, tedy živých postav, ale určitě pohlaví bylo nemyslitelné. Hráči ledního hokeje jsou v dnešní době tak nastrojeni, až přehnaně, řekl bych. Na hlavě jakési kukly, ne nepodobné těm včelařským k ochraně proti zuřivým včelám, které si objektivně vzato, brání svoji úrodu. Ještě větší podobnost se ale jeví s plechovou ochranou hlav středověkých rytířů při různých, na pohled až nebezpečných hrách, protože tyto hry se vždy konaly na něčí počest a na

tribuně pak seděla ta nejdůležitější osoba, např. král s královnou, jejich potomci či úhlavní přátelé.

Aby tyto zábavy nevyvolávaly, zvláště u dam, příliš emotivní pocity vyvolávající upadání do mdlob, nebo příliš rychlé mávání vějíři, proto si aktéři těchto naoko zábavných soubojů, urozené osoby, sami sobě ustanovili pravidla, podle kterých se vše odehrávalo. Jakékoliv porušení těchto pravidel se považovalo za zbabělé, nečestné a podlé. Zajímavé na tom je, že tato ustanovení nebyla nikdy deklarována královskými výnosy ani jinými usneseními, šlo o čest jedince a potažmo celého společenství, kterého byli členy.

Třeba staří Řekové – už jsme zase v antice – svou mladou generaci vedli k tělesné zdatnosti, věděli totiž, že tělesně zdatný jedinec má mnohem větší naději, že bude zdravější nejen tělesně, ale i rozumově – aneb jak se dnes říká, že bude mít větší IQ.

Musím se vrátit na začátek: bylo to skutečně hokejové utkání dvou dorosteneckých družstev, byla to děvčata, snad ještě odrostlé děti. V tom zápase došlo asi k nějakému faultu,

kdo co zavinil, to nevím. V tu chvíli jsem se musel vysmrkat do kapesníku, zavírám při tom oči, otevíru oči a vidím dvě děvčata, jak na sobě leží, bijí se do hlavy, jedna druhé rve vlasy, helma se válí někde na ledě. Hráčky opouštějí střídačku, na ledě místo sportu, výchovného nástroje, se odvíjí děj, vhodný jen tak do doby kamenné. Nevěřím svým očím, nevím ani, jak tato hra něžného pohlaví dopadla. Stále si myslím, a chci tomu proboha věřit, že aktérky tohoto divadla to na ledě jen hrály.

Ptám se sám sebe, co by na to řekly výše jmenované dámy sedící na tribuně vedle krále? Asi by si decentně odfrkly, odhrnuly loknu z čela a šly si dát na tribunu holbu medoviny.

Jak dopadla reakce přítomných diváků? Asi se jim toto divadelní představení líbilo, podle veselého troubení a bubnování rozjařeného obecnstva.

Nutí mě to se ptát: "V jakém světě to žijí?"

Alois Zlámal
Střešní okno a já
(pokračování příště)

Mateřská škola Kojetín

Říjen v MŠ Kojetín

Podzim už je tady v celé své barevné kráse. Celý říjen si děti všimaly změn v přírodě, sledovaly houfování ptáků k odletu. Ale i sklizeň na zahrádkách, ochutnávaly podzimní ovoce a zeleniny, učily se významu ovoce a zeleniny pro naše zdraví. Podzimní tvořivé činnosti patří u dětí k těm nejoblíbenějším. Není proto divu, že s obrovským nadšením otiskovaly barevné listí, kreslily šípkový keř, zdobily jej z nasbíraných šípků, sestavovaly obrázky z kaštanů, dlabaly dýně.

Od 6. října 2020 všechny děti z obou MŠ zahájily cvičení ve sportovní hale. Mají tak možnost dokonale se vyřádit ve sportovním prostředí a jsou z toho doslova nadšené. Tato aktivita probíhá jedenkrát týdně a věříme, že přerušení provozu haly nepotrvá dlouho a budeme se tam moci brzy vrátit.

Stejně tak doufáme, že sotva započatý předplavecký výcvik, přerušený z důvodu krizových opatření

vlády, alespoň částečně absolvujeme. Rádi bychom se do plaveckého areálu v Přerově ještě letos vypravili. Děti se zde seznamují s vodou, učí se základům plavání, novým pohybovým dovednostem a celkově si vytvářejí kladný vztah k vodě a plavání. Bezpečnost dětí zajišťují kvalifikovaní lektori a náš pedagogický dohled.

Opět jsme v obou mateřských školách s nadšením přivítali našeho Kašpárka s maňáskovou pohádkou, kterou si pro děti připravily učitelky.

Do odvolání jsou zatím všechny další akce zrušeny. Provoz školy však zůstává zachován beze změn, a tak jsou všichni naši zaměstnanci ochotní a bez problémů denně připraveni i v této komplikované „covidové době“ pečovat o všechny docházející děti. Za to jim patří velké díky, ze všech škol zůstaly mateřské školy bez omezení v plném provozu a nikoho z nás nenapadlo, že by tomu mělo být u nás jinak.

Nezbývá ještě než si přát, aby pěkné podzimní počasí bez plískanic vydrželo a my jsme mohli využívat školní hřiště co nejdéle.

vedení MŠ

Základní škola náměstí Míru Kojetín

Školu tvoří lidé

Dočasným omezením veřejného života rozhodně nepřestává být vidět na mladé talenty. Naši školou procházejí nadějní sportovci, tanečníci, zpěváci nebo mistři slova... Zájmy našich žáků jsou opravdu pestré a neznají omezení. A tak zřejmě nikoho nepřekvapí, když si půvabná slečna vybere jako svůj koníček ryze mužský sport – vzpírání. Schválně – kolik vzpěraček máte v paměti? Žádnou? Zapamatujte si tedy naši Radku Klabalovou. Na první pohled byste v drobné blondýnce tolik síly nehledali. Dokáže však uzvednout až 50 kilogramů. Radku od počátků trénuje táta, který se vzpírání věnuje přes třicet let. Vzpěračský trénink se odehrává v domácí tělocvičně a Radka si ho dopřává třikrát až čtyřikrát týdně. Na pořadu nejsou pouze vzpěračské disciplíny, ale také cviky, který-

mi sportovkyně procvičuje dynamiku – například trojskok nebo skok do výšky na bednu.

Letošní žákyně osmé třídy se sportem začala teprve před dvěma lety, přesto již stihla slavit úspěchy. V roce 2019 vybojovala coby nováček 5. místo na mistrovství ČR mladších žáků a svým výkonem

předčila i chlapecké osazenstvo soutěže. Letos se Radka stala mistryní ČR v kategorii juniorek do 17 let. Úspěšné vzpěračce přejeme, aby měla brzy opět možnost předvést své kvality a aby dosáhla těch nejvyšších příček!

*Markéta Matějková
archiv Radky Klabalové*

ZŠ Kojetín, nám. Míru 83

děkuje všem žákům, pedagogům a rodičům za aktivní a zodpovědný přístup k distanční výuce realizované on-line formou. *vedení školy*

Základní škola Svatopluka Čecha Kojetín

Život v naší škole

Za poslední rok a půl se nám podařilo mnohé zlepšit, zdokonalit či pořídit. Pracujeme na digitalizaci naší školy. Bude pořízen nový „inteligentní“ router, díky kterému se zvýší digitální zabezpečení školy. K tomu samozřejmě patří i další nové technické vybavení. Zakoupily se výkonné počítače, notebooky a tiskárny. V dnešních nehostinných dnech přišla nová kopírka. To vše nám umožňuje využívat přitažlivější metody výuky. Završili jsme úspěšně první projekt v rámci programu Erasmus+, v jehož rámci jsme navštívili školy ve Španělsku, Řecku a Polsku. V rámci nového projektu se chystáme na spolupráci se školou ve

španělské Cercedille. Nadále pilně využíváme možností, jež nám přináší Šablony II – probíhá doučování, kroužek Čtenářské gramotnosti, Zábavné logiky a další. V nynější situaci jsme přešli na distanční výuku. Není to sice vůbec jednoduchá práce, ale přes složitou situaci neustále pokračujeme ve výuce. Využíváme nejrůznějších informačních kanálů (web, Messenger, Facebook, Google), abychom žákům nadále poskytli co nejkomfortnější způsob výuky.

Tímto děkuji všem, kteří se žákům pečlivě věnují i v této nelehké době.

Na tomto místě si ještě dovoluji krátkou úvahu. V záplavě katastrofických scénářů a zpráv, ve kterých

se dovídáme, kdy budou zahlceny nemocnice pacienty s onemocněním Covid-19, je téměř nežádoucí být optimistou.

Nicméně, já si tento luxus drze dovoluji. Jsem optimista! Jsem přesvědčen, že lidstvo koronavirus přechká a zvládne. Onemocnění Covid-19, chřipku, rakovinu a jiná závažná onemocnění české zdravotnictví ustojí a my lidé, občané také. Když si odmyslíme situaci kolem koronaviru, žijeme v době, kdy máme všeho dostatek, žijeme v míru, žijeme v krásné zemi. Přeji nám všem, abychom si zachovali dobrou náladu, optimismus a nadhled.

Jiří Isakidis, ředitel školy

Gymnázium Kojetín

Adaptační kurz v Buchlovicích

V podzimním deštivém čase ještě zavzpomínáme na příjemné chvíle začátku školního roku. V týdnu od

7. do 11. září 2020 totiž naše třída odjela na Adaptační výchovně vzdělávací kurz do Buchlovic do Penzionu Na přehradě.

V pondělí hned po příjezdu a ubytování pro nás už byl připraven prv-

ní program, který se týkal poučení o první pomoci, při kterém jsme si první pomoc vyzkoušeli i v praxi. Tím jsme za tento den ani zdaleka neskončili, na odpoledne pro nás byl naplánovaný výlet na ranč

Gymnázium Kojetín

v okolí, přičemž jsme si po cestě doplňovali své zeměpisné znalosti a večer se pak věnovali nejdříve sportovním aktivitám a pak dalšímu vtoulání informací do našich hlav ohledně ochrany osob při mimořádných událostech.

Úterý bylo z celého týdne asi nejnáročnější, čekal nás totiž celodenní výšlap na hrad Buchlov, kdy byly naše nohy podrobeny trochu testu výdrže – celá trasa totiž měřila asi 17 km a často byla do kopce. Po cestě na Buchlov jsme se zastavili i v buchlovickém zámku a jeho krásných zahradách a následně v centru Buchlovic na oběd. Pak už jsme zamířili rovnou na hrad a jeho prohlídku. Ve výsledku si myslím, že navzdory náročnosti výletu, jsme si ho všichni moc užili. Večer nás pak čekal seznamovací program s 1. ročníkem.

Následující dva dny – středu a čtvrtek – jsme se pak soustředili na poznávání sebe samých, svých spolužáků a utužování kolektivu za po-

moci kouče, což bylo taky rozhodně super a každý z nás se dozvěděl o sobě nebo o někom jiném něco novou věc.

Ve čtvrtek večer jsme potom obě třídy uspořádaly táborák, kde se zpívalo a ukusoval se u toho špekáček s chlebem. Od táboráku jsme se potom přesunuli na závěrečnou diskotéku, která měla sloužit jako takové rozloučení s kurzem. Tenhle večer byl vážně skvělý.

A v pátek už nás čekal smutný odjezd, vyklízení pokojů a závěrečný test na všechny znalosti, které jsme během kurzu získali.

Tenhle týden podle mě každému z nás něco dal a rozhodně splnil svůj účel v tom, že nás poučil a stmelil nás jak jako třídu, tak jako jednotlivé kamarády mezi sebou. Všichni na něj budeme rádi vzpomínat.

Kateřina Novotná - kvinta

Rozhovor s Filipem Hlavinkou

Filip je můj kamarád ze septimy, jehož největším zájmem je historie. Na škole je velmi oblíbený, a to jak mezi učiteli, tak i mezi žáky. Je kamarádský, velmi společenský a přátelský. Rád pomůže, když je potřeba, a je ochotný poradit. Chodí pravidelně do Skautu a aktuálně plní roli předsedy žákovského parlamentu na naší škole. Rozhodl jsem se, že ho zkusím trochu vyzpovídat, a tak jsem se ho zeptal na pár otázek, díky kterým se o něm snad dozvíte více. Tady je máte

všechny pěkně pohromadě:

Je o tobě známo, že tě nejen dějepis, ale také historie dost baví. Jak ses k takovému koníčku vůbec dostal? Co pro tebe byl prvotní impuls?

Tohle je velmi zajímavá otázka. První část je rozhodně pravdivým výrokem, tady nic lepšího než konstatovat nedovedu. A jak jsem se k tomu dostal? No, pokusím se to zkrátit. Už jako malého kluka mě fascinovala pravěká zvířata, rytíři a další věci s historií více či méně spojené. Toho se chytil můj pradědeček, kterého (když není pandemie) pravidelně navštěvuji. Tehdy mi půjčil knížku Panovníci českých zemí. Mělo to hezké ilustrace a zajímavé příběhy, takže jsem samozřejmě chtěl víc. A tady to podle mě všechno začalo.

Daří se ti v tvém okolí šířit povědomí o historii?

Troufám si říct, že ano. Jednak přímo v konverzaci s přáteli velice často řešíme věci týkající se historie, protože velkou část z nich „zajímá to zajímavé“ (to znamená všechny souvislosti). A tím, že taky chtějí mít „rozhled do historie“, mi umožňují prohlubovat jejich znalosti. Mimo jiné jsem z toho důvo-

du založil na Facebooku skupinu s názvem „Historie (nejen, ale hlavně válečná)“. Z komorní skupinky pár kamarádů se to rozrostlo na zatím více než tři sta člennou komunitu, což je počet skoro stejně velký jako naše škola. Já tam moderuji příspěvky ostatních a přidávám vlastní tvorbu (momentálně řeším hlavně problematiku občanské války v Americe, protože to téma není tak jednostranné, jak se o něm v dějepise učí).

Máš oblíbenou historickou událost nebo osobnost, která podle tebe stojí za zmínku?

Mám obojí, a to hned několik u obojího. U události vypíchnu 28. 10. 1918, což, jak všichni víte, je vznik Československa. Tuto událost jsem zmínil jednak proto, že jsem Čech a jsem na to hrdý, a druhým důvodem je, že ji všichni znáte. Ale abychom tu nemluvili jen o těch vám většině známých, tak třeba 24. 12. 1914. A proč zrovna datum v období první světové války? Protože ten den nastalo tzv. Vánoční příměří, kdy vojáci znepřátelených armád (hlavně Britové a Němci) šli k sobě a nezabíjeli se. Místo toho spolu jedli, pili, povídali si a hráli fotbal.

A osobnost? No, tak třeba pán,

Gymnázium Kojetín

o kterém budu psát ročníkovou práci. Ten se jmenuje Thomas Jonathan Jackson a vysloužil si přezdívkou „Stonewall“ (kamenná zeď). Patří k nejlepším vojenským velitelům v americké občanské válce (bojoval za Konfederaci). Vybral jsem ho proto, že žil příkladným životem pro ostatní. Samozřejmě, mám mnohem více oblíbených postav v historii, ale asi nemáte půl hodiny, abyste si tady o nich četli. A pokud máte, tak přijďte do dříve zmiňované skupiny.

Co všechno ti dává zájem o historii? Dokázal bys to popsat?

Uf, záludná otázka, pokusím se odpovédět srozumitelně. Možná to, že v dnešní době spousta lidí nad většinou událostí, které se staly, mávne rukou. To, že se lidé z historie učí, je zatím příliš idealistické, ale je to též jedním z důvodů. A mně přijde zajímavé hledat souvislosti: proč se to stalo, kdo tam byl, na co to mělo vliv a tak dále. Protože dějepis stylem „tady si zapamatujte dvacet letopočtů a napíšeme si z toho test“ je podle mě tak záležitost novověku. Tohle si najde kdokoliv na

Googlu, takže podle mě je potřeba dělat si přehled. A v neposlední řadě to, že mě lidé rádi poslouchají a já mám radost, když mohu někoho posouvat v jeho znalostech dál.

Účastníš se rád školních soutěží? Máš popřípadě úspěchy, kterými by ses mohl pochlubit?

Ano, účastním. Na nižším gymnáziu toho bylo mnohem víc (zeměpis, biologie), ale teď právě hlavně dějepis. Co se účastním dějepisné olympiády, tak se ještě nezměnil výherce ve školním kole. V okresním kole jsem vždy skončil až v těsném závěsu za prvním místem a v krajském kole jsem kvůli pandemii byl jen dvakrát. Největším úspěchem je podle mě ale vytvoření té mojí historické skupiny, kde rozšiřuji povědomí lidí o historii.

Čemu se obvykle věnuješ ve svém volném čase, pokud nepočítáme historii a dějiny?

Když historii nepočítáme, tak asi jízda na kole a vedení malých kluků ve skautu (ale i tam se historie promítne). Též rád chodím po horách a užívám si přírody s kamarády. A když k tomu započítáme i to,

co souvisí s historií, dostaneme se k věcem jako: čtení knih (odborné i beletrie), sledování filmů, sbírání známek, nekonečné konverzace o historii, japonské bojové umění Bujinkan a v neposlední řadě historické počítačové hry.

Máš plány do budoucna?

Ano, mám. Chtěl bych rozšiřovat mezi lidmi zajímavosti z historie, a nejen z ní. Rozhodně chci pokračovat ve fungování s mou skupinou na Facebooku. A co za práci? Chtěl bych dělat učitele a probouzet v mladých lidech zájem o historii.

Ještě bych se tě rád zeptal, jak se ti líbí tady na gymnáziu? Chtěl bys na něm něco zlepšit, nebo jsi se vším spokojený?

Ano, líbí, proto jsem tady už sedmým rokem. Je hezké, že se větší na lidi navzájem zná a dobře spolu vychází. Také se mi líbí přístup učitelů ke studentům, a to, že nikdy není o legraci nouze. Co bych změnil? Já myslím, že by si škola zasloužila v některých ohledech nové vybavení (počítače pro učitele).

*Rozhovor připravil Daniel Palička
z 2. ročníku*

DDM Kojetín informuje

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

Malé ohlédnutí za kroužkem Mladý vědátor

V letošním školním roce jsme otevřeli nový kroužek „Mladý vědátor“. Vzhledem k vládním nařízením jsme se sešli jen párkrát, ale už jsme se naučili spoustu nových věcí.

S dětmi jsme si vyrobili mega fontány a vysvětlili si, proč Cola s aspartamem udělá větší gejzír. Dalším pokusem jsme zjistili, jak se chová vodní hladina, když snížíme její povrchové napětí. Nebo jsme si vyrobili oxid uhličitý a tím jsme roztančili rozinky.

Povídali jsme si, jaký je rozdíl mezi vodičem a izolantem, psali neviditelným inkoustem, což byl velký adrenalin při zviditelňování písma. A ještě jsme si potopili pod vodu potápěče a přitom jsme ho vytáhli suchého (vznik vzduchové kapsy). Vědátoři, moc se na vás všechny těšíme a další pokusy už pro vás máme přichystané. -ddm-

Bližší informace
o všech připravovaných akcích
najdete
na internetových
a facebookových
stránkách DDM Kojetín.

Fotodokumentace
ke všem akcím je k dispozici na
www.ddmkojetin.zonerama.com

DDM Kojetín informuje

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

Šéfkuchaři kuchtí i z domu

Na našich facebookových stránkách zveřejňujeme recepty na domácí vaření a pečení a jsme moc rádi, že jste s námi aspoň na dálku. Upekli jste si třeba marmeládové koláčky z listového těsta, nadýchanou hrnkovou roládu nebo banánový koláč. Nám se tu až sbíhaly sliny, tak snad vám všem chutnalo.

Těšíme se, až se zase uvidíme v naší domečkovské kuchyni.

-ddm-

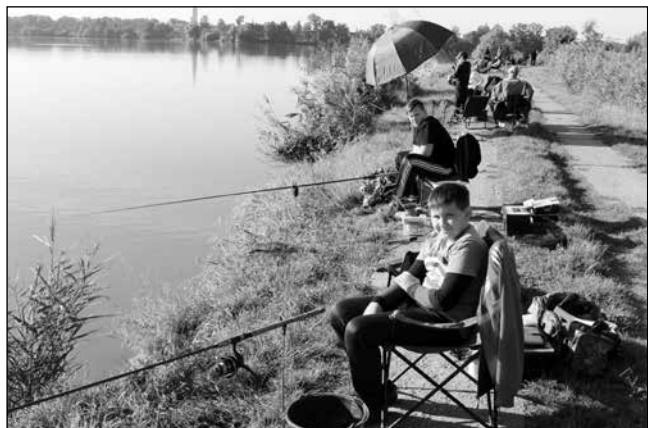

Rybářské závody Cyprinus Carpio

V sobotu 19. září 2020 uspořádal DDM Kojetín ve spolupráci s ČRS MO Tovačov a s rybářským kroužkem "Cyprinus Carpio" (MO Tovačov) rybářské závody pro děti do patnácti let. Přihlásilo se 29 dětí, které byly rozděleny do dvou kategorií. Lovilo se na plavanou, položenou a na feeder. Za každý centimetr délky byl započítán jeden bod. Po losování se děti rozešly na svá místa a o půl deváté se začalo lovit. Ryby sice moc nespolečněly, ale o to větší radost byla z každého úlovku. Do konce závodů se aktivita ryb zlepšila, lovili se menší karasi, kapři do 45 cm, ale podařilo se i několik krásných kaprů mezi 50 a 63 cm. Velké poděkování patří našim příznivcům a sponzorům. Jsou to ČRS MO Tovačov, Rybářství Tovačov, Fishing tackle, RCO

Olomouc, Sarfix Přerov a Timár mix CZ, kteří věnovali hodnotné ceny a každý závodník byl odměněn. Nejmladší závodník byl šestiletý Martin Kašpar a největší rybu chytil Dominik Dočkal, kapr 63 cm. Ještě jednou díky sponzorům, pořadatelům, rodičům, závodníkům a na viděnou příští rok.

-sr-

Městská knihovna MěKS Kojetín

Týden knihoven 2020 24. ročník

V letošním roce proběhl ve dnech 5. – 11. října 2020. Je to celostátní akce vyhlašovaná pravidelně Svazem knihovníků a informačních pra-

covníků (SKIP). Cílíme na naše čtenáře, současné i budoucí, podporujeme čtenářství jako atraktivní způsob využití volného času, zvláště teď – v době pandemie, kdy naše sociální kontakty jsou silně omezeny. V naší nabídce

byla bezplatná registrace do konce roku 2020 a čtenářská amnestie. Připravované autorské čtení se spisovatelkou Petrou Dvořákovou bylo zrušeno, ale věříme, že se uskuteční v příznivější době!

-jl-

**Z nařízení vlády ČR
JE KNIHOVNA
do odvolání
UZAVŘENA!**

**Všechny výpůjčky jsou
automaticky prodlouženy.**

**Rezervace budou
k dispozici
po otevření knihovny.**

PŘIPRAVUJEME PO ODVOLÁNÍ NAŘÍZENÍ

Jak mohu pomáhat nevidomým? Svět očima nevidomého

Výtvarná soutěž ve spolupráci s Charitou Kojetín, zveřejnění výkresů ke hlasování.

Velká čtenářská soutěž!

Pozor! Pozor! Malí i velcí čtenáři!

Už máte dost volna a mobilů? Nabízíme něco víc.

Přijďte do knihovny soutěžit!

„Slavnostně přísahám, že jsem připraven ke každé špatnosti!“

Inspirujte se knižní postavou Harryho Pottera a získejte sedm vitrálů přečtením sedmi knih z naší knihovny.

Odměnou vám bude „Ohnivý pohár“ a další ceny. „Neplecha“ bude ukončena v září 2021 a v říjnovém Týdnu knihoven proběhne vyhlášení vítězů a předání cen. Pro více informací, registraci i četbu se hlase v oddělení pro děti a mládež naší knihovny.

**Pro stálou expozici kojetínského muzea
KDYŽ BYLA TECHNIKA JEŠTĚ V PLENKÁCH,**
která bude realizována v prostorách galerie Vzdělávacího a informačního centra Kojetín

HLEDÁME HISTORICKÉ PŘEDMĚTY TECHNICKÉ POVAHY DO ROKU 1960

Jedná se o rádia, gramofony, telefony, televize, gramodesky, magnetofony, krystalky a jiné technické zajímavosti.

Budeme rádi za každý exponát.

Pokud jste ochotni předměty tohoto rázu zapůjčit nebo darovat kontaktujte nás na telefonu: **774 001 375**, nebo na mailu: **muzeum@meks.kojetin.cz**

Městské kulturní středisko Kojetín

Brána do starých časů na Hané

V pátek 9. října 2020 proběhla na nádvoří Vzdělávacího a informačního centra akce s názvem Brána do starých časů na Hané. Původně se měla tato ukázka zapomenutých řemesel konat i v sobotu, ale s ohledem na vládní nařízení jsme ji byli nuceni omezit pouze na pátek a zrušit některé avizované činnosti. Nicméně aspoň v pátek si od deváté hodiny ranní mohli vyzkoušet jak nejmenší, tak i jejich doprovod, různé praktiky našich předků.

Hned u vstupu si mohli návštěvníci vyzkoušet, jak probíhal výmlat obilí v době, kdy ještě nebyly kombajny a ve stodole se v zimním období ozýval klapot cepů nebo si nastrovat řepu na starodávném krouhači řepy na kliku. Na druhém stanovišti byla připravena loupáčka na kuku-

řici, za jejíž pomoci si zájemci vyzkoušeli oddělit kukuřičné zrna od klasu a následně je pošrotovat na klasu a následně je pošrotovat na historickém kameninovém šroťáku s elektrickým stabilním motorem značky Skrat. Abychom dostali hygienickým předpisům, vyzkoušeli si příchodí i praní na valše mýdlem s jelenem a mohli si dokonce přežehliti roušku žehličkou na uhlí. Stréc Laďa mezitím vyráběl marmeládu z prasátka neboli sádlo, jehož druhotný produkt, teplé škvarky, mohli hladoví jedinci ochutnat spolu s výborným čerstvým domácím chlebem tetiny Svači a Jarky. Manuálně zruční si na závěr procházky po nádvoří měli možnost vyrobit mašlovačku z husího peří. Nedílnou součástí této živé expozice byl i zvířecí dvorek, kde v oddělených sektorech kejhalo husy, gagotaly kachny, hudovali krocani a kvokaly slepice do kokrhání kohouta. Největší úspěch

ovšem sklídila prasátka Jin a Jang s kozou Lízou, kteří si díky našrotované kukuřici a nastrované řepě od dětí akci užili na výbornou.

Doufáme, že jarní období stejného zaměření s názvem Velikonoce na Hané už budeme pořádát za běžných okolností v plném rozsahu a parádě.

-miza-

Kultura v karanténě

Nikdo nečekal, nebo si nepřipouštěl, že po jarních vládních nařízeních, budou následovat další a ještě přísnější. Z tohoto důvodu jsme byli nuceni odvolat plánované akce, divadelní představení, kurzy tanečních, kroužky, zkoušky zájmo-

vých souborů a další naše aktivity v kulturním veřejném životě. Nicméně všechno zlé je pro něco dobré, a tak se pracovnice ze Vzdělávacího a informačního centra přesunuly do depozitáře muzea, kde se dlouho nic zásadního nedělo a bylo tudíž potřeba dohnat tuto prodlevu. Z dlouhodobého hlediska se jedná

o ošetření jednotlivých exponátů, které podléhaly vlivům prostředí jako je prach a drobné nečistoty, ty bylo nutné z exponátů odstranit a znovu je uložit na stávající místo. V další fázi budou drobnější předměty uloženy do boxů, které je budou chránit před nežádoucími vlivy prostředí.

Městské kulturní středisko Kojetín

Nedílnou součástí muzejní práce je i akvizice čili sbírkotvorná činnost, která by měla být řízena koncepcí muzea. Naše muzeum je zaměřeno všeobecně na dokumentaci a předměty vážící se ke Kojetínu, především pak etnografii a archeologii. Za léta fungování kojetínského muzea se v jeho fondech nahromadily různé materiály a předměty, které je nutno zpracovat, přiřadit jim přírůstkové číslo, zkatologizovat a uložit je v příhodném obalu, což se děje nyní. Jedná se především o fotografie a dokumenty z minulosti Kojetína, kterých jsme zatím zpracovali na tři tisíce kusů. Mezi nimi pro Kojetín významné fotografie od druhé světové války po nedávnou současnost. Pro další generace jsou tak zachovány dokumenty například z výstavby koupaliště, budování kanalizace, výstavby města, kulturních a sportovních akcí. Na sokolovně se zase šijí a renovují kroje, které slouží zdejší národopisným souborům a jsou nedílnou součástí hanácké identity a příslušnosti k našemu kraji. Tyto kroje, staré mnohdy i přes sedmdesát let, odborně renovuje pracovníce Jana Nováková a stará se o ně Kateřina Pastyříková. Samozřejmě i v této těžké době pro vás připravujeme Kojetínský zpravodaj, jehož převážnou část od seřazení článků, přes grafické zpracování až po následnou distribuci má na starosti ředitelka organizace MěKS Hana Svačinová. V následujících dnech mají pracovníci MěKS také

v plánu instalovat v galerii VIC nový závěsný systém, jelikož ten starý je nadmíru nepraktický a esteticky narušuje kompozici výstav. Nový moderní závěsný systém bude lépe korespondovat s výstavními prost-

ry, a hlavně nabídne komfortnější řešení pro vystavující. Doufáme, že v brzké době budeme moci zúročit naši snahu a kultura se stane naplno opět součástí běžného života.
-miza-

Připomenutí památky vzniku Československé republiky

V úterý 27. října 2020 jsme si připomenuli založení Československé republiky v roce 1918. Při příležitosti 102. výročí jsme symbolicky položili květiny k pomníku T. G. Masaryka a vzpomněli na padlé, bez jejichž obětí by republika nikdy nebyla.

-miza-

Městské kulturní středisko Kojetín

Výstava Signál 64

V pátek 4. září 2020 se v galerii VIC ozývaly líbezné tóny klavíru, který rozezněla Miluše Venclíková. Po sedmnácté hodině odpolední zaplnili výstavní prostory milovníci umění, aby navštívili vernisáž výstavy obrazů, fotografií, keramiky a šperků umělecké tvůrčí skupiny Signál 64 s názvem Společně.

V naší galerii Vzdělávacího a informačního centra se tímto představila bohatá prezentace uměleckých výtvorů. Na své si přišli jak milovníci fotografie, tak i obdivovatelé malby různých stylů a žánrů, které tvořily společný vyvážený celek s keramikou, plastikami a šperkařským uměním. Zajímavým zpestřením byly také architektonické projekty Petra Leinerta.

Skupina Signál 64 má za sebou dlouholetou činnost a je za ní mnoho tvůrčí práce pro Kojetín a nejen pro něj. I proto jsme rádi, že se k stěžejním a dlouholetým členům této skupiny stále přidávají noví mladí umělci, jejichž díla jste mohli vidět právě v této expozici.

Na výstavu Společně měla nava-

zovat také od poloviny října expozice s názvem Retrospektiva, věnována Boleslavu Leinertovi, který oslaví v letošním roce životní jubileum. Bohužel z důvodu vývoje státních opatření tato výstava, která byla avizovaná na polovinu měsíce října, zůstala pro veřejnost uzavřena. Nera-
di bychom návštěvníky ochudili o tento počín kojetínského rodáka,

a tak jsme tuto výstavu přesunuli na konec května roku 2021, kdy bude situace snad už příznivější. Za MěKS Kojetín všem členům skupiny Signál 64 společně přejeme, aby i v budoucnu společně tvořili, a nadále jsme se všichni společně scházeli při takových příležitostech, jako byla vernisáž výstavy s názvem Společně.

-miza-

**Upozorňujeme NA UZAVŘENÍ
Vzdělávacího a informačního centra Kojetín
(informace, galerie a expozice muzea)
na Masarykově náměstí 8 v Kojetíně
do odvolání vládních opatření...**

**Pokud potřebujete kopírovat nebo tisknout:
kanceláře MěKS Kojetín na Sokolovně, náměstí Republiky 1033**

Centrum sociálních služeb informuje

Mezinárodní den seniorů, oslava letos trochu jinak

Na den 1. října připadá Mezinárodní den seniorů. Svátek se slaví od roku 1991. Tímto dnem si připomínáme nutnost solidarity, úcty a vzájemného pochopení ke starším spoluobčanům. Na oslavu tohoto svátku pořádáme každoročně kulturní akci, abychom společně s našimi seniory jejich den oslavili. Bohužel, letos jsme od tohoto museli upustit. Z důvodu koronavirové krizové situace jsou naše kulturní a jiné volnočasové akce dočasně pozastaveny. Na naše seniory jsme ovšem nezapomněli. I když společná setkání zatím nejsou možná, udělali jsme jim radost malým překvapením. Pro klienty jsme připravili balíčky, které obsahovaly dezinfekční sprej na ruce a čokoládovou směs bonbonů. Dezinfekci do dárkových balíč-

ků sponzorovala firma CLEANLIFE s. r. o., které tímto velmi děkujeme. Firma CLEANLIFE s. r. o. je dodavatelem širokého sortimentu přes dezinfekční a ochranné pomůcky až po dávkovače, zásobníky aj. Balíčky udělaly našim klientům ra-

dost. I když jsme pohromadě nebyli, myslíme na sebe stále. Naším seniorům přejeme v těchto těžkých časech hodně síly, povzbuzení na duchu i těle a věříme, že společně toto těžké období zvládneme.

PZ

Charita Kojetín

Charita Kojetín odkoupila budovu, ve které poskytuje sociální služby

Charita Kojetín byla úspěšná v rámci 7. výzvy MAS Střední Haná s názvem Střední Haná – IROP – Zvýšení kvality a dostupnosti služeb vedoucí k sociální inkluzi a odkoupila do svého vlastnictví budovu, ve které poskytuje oby-

tové, ambulantní i terénní sociální služby. Cílovými skupinami těchto služeb jsou osoby sociálně vyloučené nebo ohrožené sociálním vyloučením. Jde především o rodiny s dětmi, a to rodiny jakýmkoliv způsobem ohrožené, selhávající či již v krizové situaci.

Díky nákupu nemovitosti a souvisejících pozemků, garáže a zahrady, které dohromady tvoří jeden funkční celek, může Charita Kojetín

zahájit přípravy pro nutné opravy, rekonstrukce a přestavby. Tímto zmodernizováním prostor dojde k výraznému zvýšení kvality poskytovaných služeb a v neposlední řadě i ke zlepšení pracovních podmínek zaměstnanců.

Pořízením nemovitosti je tak vytvořen předpoklad pro další rozvoj Charity Kojetín a možné rozšíření cílových skupin.

Světlá Němčáková

Charita Kojetín získala nový speciálně upravený automobil

Charita Kojetín se přihlásila do 4. výzvy MAS Střední Haná s názvem „Střední Haná – IROP – Zvýšení kvality a dostupnosti služeb vedoucí k sociální inkluzi“. V rámci podaného projektu získala nový automobil pro poskytování služeb v „Domě sv. Josefa“ – ambulantním centru denních služeb pro cílovou skupinu seniorů, nemocných a lidí se zdravotním postižením.

Automobil je vybavený otočnou sedačkou a upravený pro převoz lidí na invalidním vozíku, aby moh-

li být do centra dopravováni klienti částečně nebo zcela imobilní. Tím bude možné většímu počtu osob ohrožených sociálním vyloučením prodloužit aktivní a nezávislý život, provázet je v náročném období jejich života, obnovit či udržet jejich komunikační a sociální dovednosti a podpořit jejich přirozené společenské vztahy.

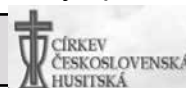
Díky využívání tohoto automobilu dojde ke zkvalitnění služeb pro stávající

i nové klienty z měst Kojetín, Němčice nad Hanou a spádových obcí regionu MAS Střední Haná.

Světlá Němčáková

Církev Československá husitská

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Ježíš, jak věříme, zemřel a vstal z mrtvých; právě tak věříme, že Bůh přivede s Ježíšem k životu i ty, kdo zesnuli v něm.“ 1. Tesalonickým 4,14

Program setkání v listopadu 2020 (v čase „dušiček a vzpomínání“)

1. 11. 2020 Neděle – Památka zesnulých
VZPOMÍNKOVÉ BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

8. 11. 2020 Neděle – Památka Bílé hory
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

15. 11. 2020 Neděle
17. listopad – Den boje za svobodu
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

22. 11. 2020 Neděle – Bible Kralické, JB a J.A.K.
SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

29. 11. 2020 Neděle – 1. adventní
BOHOSLUŽBY
od 10.00 hodin v Husově sboru

6. 12. 2020 Neděle – 2. adventní: sv. Mikuláše
BOHOSLUŽBY
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

„Bůh je naše útočiště i síla, pomoc v úzkostech stále přítomná. Proto se nebudeme bát, i kdyby se země propadla a hory hroutily se do moře...“ Žalm 46,2-3

Rádi bychom vás srdečně pozvali k návštěvě všech našich plánovaných setkání, bohužel to nezáleží na nás, ale na tom, zda a jaká budou v konkrétním čase platit mimořádná vládní nařízení a opatření. Děkuje za pochopení.

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům (i veřejnosti) v pondělí a ve středu od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz
Naši sestrou farářkou je Petra Hrušková z Přerova, telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz

Letošní prohlídky Husova sboru, bývalé synagogy, byly bohužel předčasně ukončeny vinou mimořádných vládních nařízení. Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!

Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu>
Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc>
FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>
Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Jiří Pleva

Anekdota měsíce:

Evangelický farář přijde do nebe. Hned u brány mu svatý Petr předá novou škodovku za to, jak dobře sloužil Pánu.

Farář jezdí po nebi a za nějaký čas vidí, že katolický kněz jezdí mercedesem.

"Jak je to možné?, ptá se Petra, je snad víc než já?"

"To ne, ale byl to mnich, to víte odříkání, celibát... má prostě větší zásluhy."

Farář se s tím smířil, ale jen do doby, než spatřil, že rabín má rolls-royce se šoférem.

"A co tenhle? Žádné mnišské odříkání, žádný celibát!"

"Pst, zarazí ho Petr, to je příbuzný našeho šéfa"

Citát měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

FK Slavoj Kojetín

V říjnu se vrátila pandemie a přišla i povodeň

Tento podzim se Slavoji prostě nedaří. Tým mužů je v herní krizi a její konec v blízké budoucnosti zatím nemá řešení. Navíc se potýká s nedostačnou hráčskou základnou, tým dorostů skončil neuváženě a unáhleně po druhém soutěžním kole. Právě dorost měl být zásobárnou „áčka“. Jiné kluby se snaží dorost udržet i tak, že se spojí tato kategorie s jiným klubem. Také ochotných lidí, kteří by se aktivně zapojili do práce ve vedení klubu, ubývá, a je to na několika obětavých jedincích.

V pondělí 12. října 2020 se u starosty města sešli zástupci fotbalových klubů FK Slavoj Kojetín a TJ Sokola Kovalovice, aby probrali situaci v obou klubech a propojení činnosti obou klubů ve sportovní rovině, ale k závěru se nedošlo.

Fotbal nejen v Kojetíně postihla druhá vlna pandemie covidu a od pondělí 12. října nastala pauza, kdy se nesmí pořádat sportovní a kulturní akce. Aby toho nebylo málo, tak stadion zaplavila další povodeň. Od 12. října 2020 začalo na Moravě extrémně pršet, zejména v oblasti Jeseníků. V noci ze 14. na 15. října 2020 přišla do Kojetína velká voda a zvedla hladinu Moravy a Mlýnského náhonu „Struhy“. Výsledkem bylo zaplavení stadionu Morava a jeho okolí minimálně do výše 50 cm!

Snad se z toho klub brzy vzpamatuje a překoná nejen přírodní překážky, ale hlavně ty, které fotbalu v Kojetíně brání v jeho rozvoji.

Na celostátní úrovni v půli října zasáhla policie na fotbalové asociaci a začíná se odkrývat kauza „chobotnice“ kolem Romana Berbra a fotbal snad čeká očista od korupce a dalších podivných praktik (ovlivňování zápasů, voleb, čachry s dotacemi).

Muži 1.A třída skupina B – Krajský fotbalový svaz Olomouc

• Sobota 26. září 2020 FK Slavoj Kojetín – FC Kostelec na Hané 2:0 (poločas 0:0). Branky Slavoj: Libor Žůrek, Tomáš Jura. Utkání se hrálo na podmáčeném terénu po nočním dešti. To komplikovalo pohyb hráčů. K vidění nebylo moc pohledných kombinačních akcí. Gólových šan-

cí bylo na obou stranách minimum. Utkání ke konci rozhodly dvě akce Libora Žůrky a Tomáše Jury, kteří si při nich vyměnili role střelce a nahrávače. O víkendu se začínala uplatňovat omezující opatření proti koronaviru. Omezený počet diváků, značky na sedadlech, které určovaly dvoumetrové rozestupy. Naštěstí divák mohl fandit a také se občerstvit.

• Sobota 3. října 2020 Sokol Plumlov – FK Slavoj Kojetín 2:2 (poločas 2:0), na penalty 4:2. Branky Slavoj: Libor Žůrek, Tomáš Teplý. Na utkání jsem nebyl přítomen. Tak pouze krátký komentář dle zápisu z utkání. Do Plumlova, který je poslední, přijeli hosté pouze se dvěma náhradníky, z toho jedním dorostencem. Nechyběla jim snaha a bojovnost, kdy v deseti hráčích dokázali vyrovnat. Bohužel nekázeň je jedna z příčin, která kazí výsledný dojem a úsilí o lepší výsledky. Právě v Plumlově došlo k vyloučení dvou hráčů Slavoj, jednoho za opakované poznámky vůči rozhodčímu a druhého za surový zákrok. Názor hostů je, že rozhodčí nezvládl zápas. Pravda je asi uprostřed. Ve finále je to zbytečné

oslabení týmu, který nemá žádnou hráčskou rezervu.

• Sobota 10. října 2020 FK Slavoj Kojetín – TJ Sokol Určice 1:1 (poločas 0:0), na penalty 3:1. Branka Slavoj: Martin Dočkal. Za Slavoj proměnili Daniel Lýsek, Michal Gajdoš, Yuri Liashuk. Utkání dvanáctého s šestým týmem tabulky bylo nezajímavé bez velkých šancí a jediné „vzrůšo“ byly závěrečné penalty, které vyzněly díky brankáři domácích úspěšně pro Slavoj. Michal Gajdoš vychytal dvě penalty a jednu proměnil. Utkání se hrálo bez diváků, což na této úrovni historie nepamatuje a je z toho všem smutno.

Podle posledního rozhodnutí vlády (21. října) jsou znovu zavedena přísnější opatření, než byla na jaře (mj. omezení pohybu osob, zavírání obchodů, služeb, kultury a sportu).

Škoda, že patřičná opatření nebyla už dříve zavedená, aby nedošlo k rozšíření a rapidnímu nárůstu nakažených, jak je tomu v půli října. Počet nakažených má kulminovat kolem 11. listopadu. Jinými slovy, vypadá to, že na amatérské úrovni se letos hrát nebude. Tabulka po 10. kole:

#	Klub	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	Sokol Bělotín	9	7	1	1	22:7	23	1	0
2.	FK Nové Sady	10	7	1	2	34:11	22	0	1
3.	1. HFK Olomouc "B"	10	7	0	3	35:16	21	0	0
4.	Sokol Čechovice	10	5	3	2	22:12	19	1	2
5.	Lipník nad Bečvou	9	6	0	3	25:12	18	0	0
6.	FC Kostelec na Hané	10	5	1	4	20:20	17	1	0
7.	TJ Sokol Určice	10	4	3	3	23:20	15	0	3
8.	FC Beňov	9	5	0	4	18:23	15	0	0
9.	Sokol Dub nad/M	10	1	5	4	17:23	11	3	2
10.	FK Slavonín	9	3	2	4	16:24	11	0	2
11.	FK Slavoj Kojetín	10	2	3	5	13:33	11	2	1
12.	SK Protivanov	10	2	2	6	13:21	10	2	0
13.	Sokol Opatovice	10	2	0	8	13:27	6	0	0
14.	Sokol Plumlov	10	1	1	8	12:34	5	1	0

Michal Gajdoš (třetí v pořadí) chytil v zápase s Určicemi dvě penalty

Libor Žůrek opět střílí branky

FK Slavoj Kojetín

Mladší žáci U13 – okresní přebor – skupina A – Okresní fotbalový svaz Přerov

● Sobota 26. září 2020 Sokol Ústí – FK Slavoj Kojetín 4:0 (poločas 3:0). Dle hodnocení trenéra bylo toto utkání ovlivněno rozhodčím, který nasadil rozdílný metr na domácí a hosty. Což je v této kategorii smutné, pokud by tomu tak bylo. I přes snahu o zvrat v druhém poločase se nepodařilo odvrátit první porážku.

● Neděle 4. října 2020 FK Slavoj Kojetín – 1. FC Viktorie Přerov 3:4 (poločas 0:1). Branky Slavoj: Vojtěch Maga, David Popovský, Yari Selsdon. Sestava Slavoj: brankář Patrik Sedláč, Yari Selsdon, David Svoboda, Jakub Hrabčík, Vojtěch Hrdlička, Štěpán Štěpánek, Filip Kettner, Vojtěch Maga, Michael Hrabčík, Tomáš Krybus, Tomáš Hys, David Popovský, trenéři: Petr Hrabčík, Milan Mareček. Celou noc pršelo, a tak se hrálo na podmačeném terénu. Oba týmy se s tím popraly a hrál se zajímavý fotbal. Hosté přijeli i s početným rodičovským doprovodem, který své radosti mocně povzbuzoval. Viktorie se dostala do vedení 1:0, domácím pak utekl začátek druhého poločasu a pak těžko doháněli čtyřgólový náskok Viktorie. Škoda řady neproměněných šancí. Snaha a bojovnost nechyběly, ale na soupeře nestačily. Ale i tak je to slušný výsledek s kvalitním týmem.

● Sobota 10. října 2020 1. FC Vik-

torie Přerov – FK Slavoj Kojetín 4:1 (poločas 2:1). Branka Slavoj: David Popovský. Poslední zápas před nucenou přestávkou už se odehrál bez diváků, kteří museli zůstat mimo sta-

dion. Hosté si dali za stavu 1:2 vlastní branku, a tak usnadnili Viktorce cestu k výhře. Po třech prohrách Slavoj klesl na 4. místo tabulky. Tabulka po 8. kole:

#	Klub	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	1. FC Viktorie Přerov	8	7	0	1	63:19	21	0	0
2.	TJ Sokol Ústí "A"	8	6	0	2	37:14	18	0	0
3.	TJ Sokol Újezdec	8	6	0	2	42:28	18	0	0
4.	FK Slavoj Kojetín	8	5	0	3	49:18	15	0	0
5.	FK Troubky	8	4	0	4	33:35	12	0	0
6.	FK Brodek u Přerova.	8	2	1	5	20:50	7	0	0
7.	FC Beňov	8	1	1	6	31:40	4	0	0
8.	TJ Sokol Horní Moštěnice,	8	0	0	8	12:83	0	0	0

↑ Mladší žáci U13 FK Slavoj Kojetín, OP skupina A, OFS Přerov
Zleva nahoře: Yari Selsdon, David Svoboda, trenér Petr Hrabčík, Jakub Hrabčík, trenér Milan Mareček a Vojta Hrdlička; zleva dolní řada: Štěpán Štěpánek, Filip Kettner, Vojtěch Maga, Michael Hrabčík, Tomáš Krybus, Tomáš Hys, David Popovský; vpředu: brankář Patrik Sedláč

FK Slavoj Kojetín

Starší příprava U 11 – okresní přebor skupina A – Okresní fotbalový svaz Přerov

Soutěž pokračovala turnajem v Pavlovicích u Přerova.

- Neděle 4. října 2020 – pořadatel turnaje Sokol Pavlovice u Přerova
Kojetín – Pavlovice 7:6 (poločas 3:2)
Kojetín – Újezdec 2:2 (poločas 1:1)
Zatím poslední turnaj se odehrál v poslední možný den v neděli 11. 10. v Kojetíně.
- Neděle 11. října 2020 – pořadatel turnaje FK SLAVOJ Kojetín
Kojetín – Újezdec 3:1 (poločas 1:1)

Kojetín – FK Kozlovice 8:2 (poločas 4:1)

Turnaje se nezúčastnil Sokol Pavlovice.

Mladší příprava U9 – okresní přebor skupina B – Okresní fotbalový svaz Přerov

- Neděle 27. září 2020 – turnaj pořadatel Sokol Tovačov
Kojetín – Kovalovice 3:3 (poločas 2:2)
Kojetín – Tovačov 8:0 (poločas 2:0)
Kojetín – Troubky 6:1 (poločas 5:0)
- Sobota 4. října 2020 – turnaj pořadatel FK Kozlovice

Kojetín – Újezdec 4:13 (poločas 2:5)

Kojetín – Ústí 3:10 (poločas 1:5)

Kojetín – Kozlovice 1:12 (poločas 0:8)

- Dalšího turnaje v Kozlovicích v neděli 11. října 2020 se FK Slavoj Kojetín už nezúčastnil.

Při turnajích přípravek o víkend 10. a 11. října 2020 už bylo striktní omezení počtu doprovodu. Od 12. října 2020 pak úplný zákaz fotbalových zápasů i v těchto kategoriích.

Aktuální info web a FB Slavoj Kojetín, nástěnka na Tyršově ulici.

Text a foto: Jaroslav Bělka

TJ Sokol Kovalovice

Nechval dne před večerem, jak s fotbalem, tak s covidem

Muži 1. B třída skupina A – Krajský fotbalový svaz Olomouc

V září byly Kovalovice na vítězné vlně a své soupeře porážely rozdílem třídy. V říjnu nastal zlom a v posledních zápasech se dočkaly první porážky a doma se praly o body v penaltovém rozstřelu.

Pak nastala situace, která se dotkla negativně amatérských fotbalových soutěží. Druhá vlna koronavirové pandemie od 12. října přerušila všechny sportovní soutěže a uzavřela všechna sportoviště. Když píšu tento příspěvek (19. října) narůstá rapidně počet nakažených, hospitalizovaných a vážně nemocných případů a vypadá to špatně nejen se sportem. Tak malá rekapitulace výsledků utkání, která se stačila ještě odehrát.

- Neděle 27. září 2020 venku se Sokolem Vrchoslavic výhra 6:1 (poločas 3:0). Branky Kovalovic: 2x Jakub Krčmař, 2x Marcel Lukáš, 1x Dušan Židlík, 1x vlastní Vrchoslavic. Původně se utkání mělo hrát v Kovalovicích. Ve Vrchoslavicích byly hody a místní fotbalisté chtěli obohatit hody fotbalovým zážitkem. To se jim moc nepovedlo. Kovalovice předvedly fotbal, který domácí nepotěšil. V úvodu se Jakub Krčmař dvěma brankami rozpomněl na své střelecké časy, třetí přidal Dušan Židlík. Domácím o přestávce moc nechutnala hodová klobáska ani pivečko. A to netušili,

že bude hůř. Ve druhém poločase nastoupila nová akvizice Marcel Lukáš, který přišel ze zrušeného dorostu FK Slavoj Kojetín. Ještě malým zábleskem radosti domácích byla branka na 1:3. Pak nastala definitivní destrukce domácích. Začal úřadovat novic Kovalovic Marcel Lukáš. Nejprve po jeho akci si domácí dali vlastní gól. Pak po jeho sólu z půli hřiště se brankář domácích marně snažil, aby zabránil brance a Marcel dal svůj premiérový gól. No a po faulu na něho v pokutovém území, sám Marcel Lukáš zpečetil výhru gólem z penalty na 6:1. To v derby takový výsledek nikdo nečekal.

- Sobota 3. října 2020 venku se Sokolem Mostkovice prohra 0:1 (poločas 0:0). Tento víkend jsem byl jako člen volební komise u voleb do krajských zastupitelstev, tak fotbal šel

stranou. Z okna jsem pozoroval nárazový silný vítr, který ČHMÚ předvídal. Bohužel i za těchto podmínek se hrál fotbal. V Mostkovicích je hřiště vystaveno větru, a tak utkání byla větrná loterie. Domácím se podařilo v 64. minutě dopachtit míč do branky a Kovalovicím se už nepodařilo vyrovnat. První porážka jednou musela přijít. Škoda, že to bylo za neregulérních podmínek.

- Neděle 11. října 2020 doma s SK Radslavice remíza 3:3 (poločas 1:0) na penalty výhra 6:5. Branky Kovalovic: 1x Dušan Židlík, 1x Tomáš Vojáček, 1x Zdeněk Zezula. Utkání prvního a třetího týmu tabulky vejde do historie. Hrál se totiž bez diváků a bez oblíbených makrel. Důvodem byla druhá vlna koronavirové pandemie, která se naší vládě vymkla z kontroly. Diváci měli vstup zakázán,

#	Klub	Z	V	R	P	S	B	P+	P-
1.	Sokol Kovalovice	10	6	2	2	33:15	22	2	0
2.	FC Želatovice "B"	10	5	2	3	28:16	19	2	0
3.	SK Radslavice	9	4	3	2	16:14	17	2	1
4.	Sokol v Pivíně	10	5	1	4	25:27	16	0	1
5.	Sokol Klenovice	10	4	2	4	28:24	15	1	1
6.	Sokol Tovačov	9	5	0	4	24:24	15	0	0
7.	Sokol Otaslavice	10	3	4	3	22:22	15	2	2
8.	Sokol Újezdec	10	3	3	4	20:20	14	2	1
9.	FK Troubky	10	4	2	4	23:24	14	0	2
10.	Sokol Jezernice	10	2	5	3	23:24	13	2	3
11.	Sokol Vrchoslavice 1946	10	4	1	5	22:26	13	0	1
12.	Sokol Horní Moštěnice	10	4	1	5	15:19	13	0	1
13.	Sokol Mostkovice	10	3	2	5	17:23	12	1	1
14.	Sokol Ústí "B"	10	3	0	7	17:35	9	0	0

TJ Sokol Kovalovice

což na vesnici, kde fotbal je často jediná zábava, je tragédie!

Věrní fandové tak přišli o nadmíru zajímavý mač, navíc opeřený góly a napínavým penaltovým rozstřelem. V první půli se hrál opatrný fotbal na mírně podmáčeném terénu. Domácím dělalo problémy dostat se do tempa a do šance. Nakonec se jim to povedlo po „trmě vrmě“ před brankou Radslavic v 38. minutě a vedli 1:0. Po přestávce však hosté přepnuli na turbo a rázem to bylo během deseti minut 1:3 a s domácími to bylo nahnuté. Ale tento tým se jen tak nedá. Gól v 65. minutě, míč se po několika tečích octnul v brance Radslavic. Takové trefě se říká šmudla. Po enormním úsilí se v nastavení domácím v poslední vteřině podařilo vstřelit vyrovnávací gól. Hosté byli hodně slušně řečeno naštvaní. A šlo se na penalty. To bylo teprve drama. Soupeři se postupně střídali ve vedení. Tolik vstřelených, zahozených a chycených penalt se hned tak nevidí. Rozhodlo se až v deváté sérii! Za domácí penalty proměnili: Zdeněk Zezula, Jakub Krčmař, Dominik Zavadil, Pavel Otáhal, Daniel Židlík, Tomáš Kantor. Hrdinou penaltového rozstřelu byl brankář Kovalovic Vít Švec. Famózně chytil čtyři penalty a další dvě střely měl skoro na dosah chycení.

Tak skončilo poslední utkání a otázkou je, zda to nebyla zároveň podzimní fotbalová derniéra, ještě zbývá dohrát čtyři zápasy. Ale popravdě není to ono, když je fotbal bez diváků a vesnice bez fotbalu. Jen aby ta blbá doba brzy skončila a všichni jsme ten virus ve zdraví přežili.

Aktuální informace na FB TJ Sokol Kovalovice z. s., nástěnka Tyršova ulice.

Text a foto: Jaroslav Bělka

Radost po brance ve Vrchoslavicích

Radost Kovalovic po výhře ve Vrchoslavicích

Přestávková porada Kovalovic ve Vrchoslavicích

Marcel Lukáš posílil Kovalovice z FK Slavoj Kojetín

Penaltový hrdina. Vít Švec zneškodnil čtyři penalty soupeře

Smutný pohled na prázdnou lavičku – divákům vstup zakázán

Inzerce

**Ušetřete 250 Kč
při nákupu za 1000 Kč,
zaplatíte jen 750 Kč.**

**Stačí zavolat nebo zaslat SMS
Tel. 734 280 400**

**Vše zařídíme
a katalog doručíme
zdarma.**

**1. kampaň
1000 Kč**

**SLEVA
25%**

Být s Avonem se vyplatí!

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

**Vystavení dokladu ekolikvidace
vašeho autovraku NA MÍSTĚ**

**Za kompletní nebo téměř kompletní
autovrak vyplatíme až **1500 Kč****

**Autovrakoviště Třebětice
Tel: 777 550 621**

KOUPÍM GARÁŽ V KOJETÍNĚ

**PRO VLASTNÍ POTŘEBU
POD MOŠTÁRNOU
NEBO NA ULICI NOVÁ**

Telefon: 774 556 081

SBÍRKA

Městského muzea MěKS Kojetín

**Pro interaktivní expozici
kojetínského muzea
BRÁNA DO STARÉCH ČASŮ NA HANĚ
HLEDÁME HISTORICKÉ
PŘEDMĚTY**

Staré zemědělské nářadí a stroje
(cepy, řezačky, šroťáky, mlátičky,
obracáky, nahrabovačky a podobně...)
Staré kuchyňské a domácí předměty
(hrnce a kastroly smaltované i kameninové)
staré trouby, ledničky, pračky, mandl,
mlýnky, žehličky, tkalcovské stavy,
kolovraty, vřetena, vařenky a podobně...

**Budeme rádi za každý exponát.
Děkujeme předem!**

**Předměty budou sloužit
pro ukázkou příštím generacím!!!**

Staré pivní lahve • sklenice • krýgлы...

Sbírám a koupím staré pivní lahve s litými
nápis, sklenice, krýgлы, štamprle, pivní tácky,
předválečné pohlednice...

tel.: 734 282 081

e-mail: prema.lahve@seznam.cz

Prodejní místa

Kojetínského zpravodaje v Kojetíně

- * MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033
 - * Informace VIC, Masarykovo náměstí 8
 - * Knihovna – VIC, Masarykovo náměstí 8
 - * Potraviny Dobrušky od Verunky, Tyršova 1393
 - * Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54
 - * TRAFIKA Masarykovo náměstí 33
 - * Potraviny, Padlých hrdinů 1023
 - * Ivana Krejčířiková, Kovalovice 45
- od 10. na www.mekssojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

Vzpomínky

Očím ses ztratil, ale v srdcích zůstaneš navždy.

V pondělí 25. listopadu 2020 vzpomeneme na 15. smutné výročí úmrtí

pana Vladimíra Svozila z Kojetína

S láskou vzpomínají maminka, sestry s rodinami,
dcera a syn, bývalá manželka.

Každická vzpomínka smutná je, navždy však zůstane v srdcích nás všech.

Dne 27. listopadu 2020 si připomeneme 5. smutné výročí úmrtí

paní Ludmily Krejčířikové

S láskou vzpomíná rodina Spálovská.

Dne 30. listopadu 2020 to bude 31 let, co zemřela maminka a babička

paní Růžena Večerková, rozená Charuzová

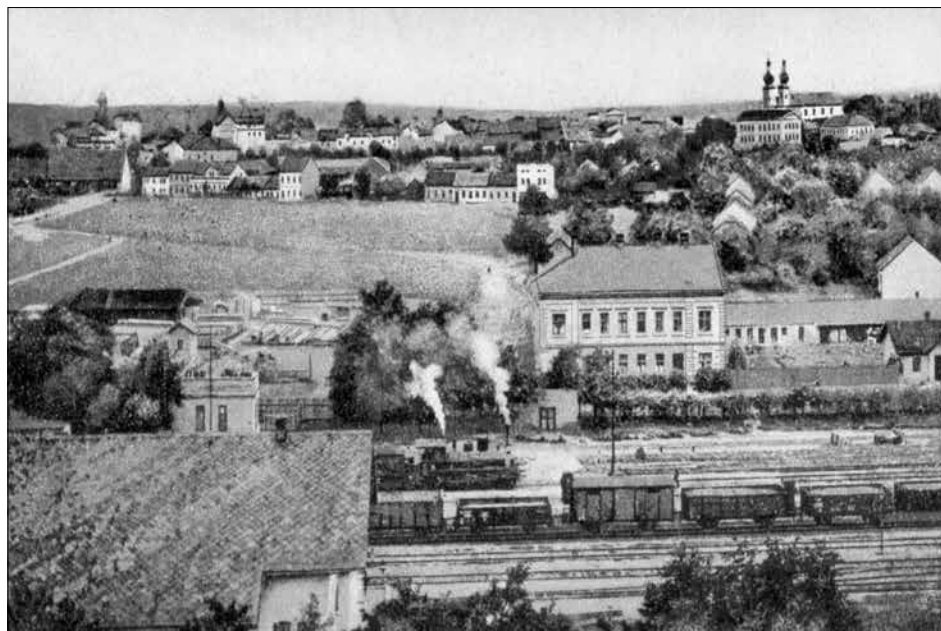
29. září 2020 by se dožila 108 roků.

Vzpomíná dcera Zdeňka s rodinou

Stolní kalendář Kojetín 2021 již v prodeji

Stolní kalendář Kojetín 2021 můžete zakoupit na informacích Vzdělávacího
a informačního centra Kojetín, Masarykovo náměstí 8, 752 01 Kojetín.

V kalendáři barevné historické pohlednice Kojetína ze sbírky Josefa Bibra.

**KOJETÍN
2021**

FIRMY PŮSOBÍCÍ
V KOJETÍNĚ

Pohledem fotografa

Ve středu 14. října byl v odpoledních hodinách dosažen na řece Moravě u Kojetína III. stupeň povodňové aktivity. Po několika letech tak byly zaplaveny okraje východní části města, tradičně loděnice a fotbalový stadion s přilehlými pozemky a zahradami. Zatopeno bylo také biocentrum, které se začíná budovat na louce Pod Hrází.

Morava u Kojetína

Morava u loděnice

Zatopené okolí fotbalového stadionu

Zatopená louka Pod Hrází

Housenka motýla osenice si našla suchou cestu.

Po silných deštích velmi rychle vyrostly některé houby, např. tato pohádková muchomůrka červená.

Fotokvíz Poznáte Kojetín?

**muzeum
ěks
kojetín**

V nové rubrice „Poznáte Kojetín?“ budeme uveřejňovat historické fotografie Kojetína z archívu Městského muzea... Můžete zavzpomínat, zapátrat, nebo se projít Kojetínem a rozklíčovat místa, která byla zachycena na fotografiích v minulém století... Vždy v dalším čísle zpravodaje uveřejníme popisky k předešlým fotografiím, abyste si mohli výsledky svého pátrání upřesnit. Budeme rádi i za vaše postřehy, připomínky, vzpomínky a komentáře, případně i vaše fotografie, které zařadíme do archívu muzea. Pište na e-mail: reditelka@meks.kojetin.cz nebo se zastavte osobně do kanceláři MěKS Kojetín na Sokolovně. Děkujeme! Přejeme příjemnou zábavu při cestování v čase historickým Kojetínem. *MěKS Kojetín*

Blahopřání

Dne 10. listopadu 2020 se dožívá devadesátí let

paní Hana Šolínová

Milá mami, co víc Ti mám přát?
Hlavně klid, pohodu, dobrou mysl a pokud možno ještě velký kus zdravíčka.
Děkujeme za všechno.

Pavel, Dáša a Mirka s rodinami.

Vzpomínky

*Z nebe padají slzy, proč odešel tak brzy ten, co měl teprve poznat svět,
už nevrátí nám nic slunce zpět...*

Dne 28. listopadu 2020 vzpomeneme šesté smutné výročí úmrtí
našeho milovaného syna, bratra a vnuka

pana Jiřího Zakopala

Kdo jste ho znali, věnujte mu s námi tichou vzpomínku.
Rodiče, sourozenci a ostatní příbuzenstvo.

Dne 9. listopadu 2020 to bude deset let, co zemřel

pan Vladimír Charuza

a 4. února 2021 by se dožil 86 let.

Vzpomíná sestra Zdeňka s rodinou.

Odešel jsi tiše, jako hvězda padá, zůstala jen bolest, která neuvadá.

Dne 20. listopadu 2020 by se dožil 75 let

pan Bohumil Mlčák

Smutek potrvá navždy.
S láskou vzpomínají manželka, syn Petr,
dcery Marcela a Zdeňka s rodinami, ostatní příbuzenstvo a kamarádi.

*Lidé, kteří jsou pro nás důležití, zanechávají svůj otisk v našich životech.
Ať už ve skutečnosti zůstanou nebo odejdou,
v našich srdcích jsou napořád,
protože je pomáhali utvářet. A proto se na ně nedá nijak zapomenout.*

Dne 28. listopadu 2020 vzpomeneme již 25 let,
kdy nás opustila naše maminka a babička

Ludmila Chovancová

Kdo v srdci žije, neumírá.

Dne 28. února 2020 jsme vzpomínali 35. výročí úmrtí
našeho tatínka a dědečka

Josefa Chovance

S láskou vzpomínají syn Vratislav s manželkou Slavicí,
vnuci Milan, Dušan a Pavel s rodinami.

